

சித்தர்கள் வணங்கிய தருவம்பலச் சக்கரம்

ACC.NO. 45032

R689

சித்தர்கள் வணங்கிய திருவம்பலச் சக்கரம்

சி.எஸ் முருகேசன்

குறிஞ்சி

15 / 21, டீச்சர்ஸ் கிள்டு காலனி, 2-வது தெரு,
இராஜாஜி நகர் விரிவு,
வில்லிவாக்கம், சென்னை - 600 049.
தொலைபேசி: 044-26502086, 9444191256

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்

சித்தர்கள் வணங்கிய திருவம்பலச் சக்கரம்

உரிமை

பதிப்பகத்தார்க்கு

நூலாசிரியர்

சி.எஸ். முருகேசன்

நூல் அளவு

கிரவுன்

பதிப்பு ஆண்டு

முதல் பதிப்பு - 2020

பக்கங்கள்

96

விலை

ரூ.85-00

வெளியீடு

குறிஞ்சி

15/21, டீச்சர்ஸ் கிள்டு காலனி,

2-வது தெரு, இராஜாஜி நகர் விரிவு,

வில்லிவாக்கம், சென்னை - 600 049.

தொலைபேசி: 044 - 2650 2086

வடிவமைப்பு & மேலட்டை

பழனி, வில்லிவாக்கம்.

தொலைபேசி : 8667041889

அச்சிட்டோர்

கிளிக்டுபிரிண்ட் - சென்னை - 600 018.

முன்னுரை

கோயில் என்றால் சிதம்பரம், சிதம்பரம் என்றால் அம்பலவர், அம்பலவர் என்றால் ஆனந்தத் தாண்டவம். இப்படி ஒன்றை நினைத்தால் மற்றொன்றாக நினைவுக்கு வருவது இந்தத் திருவம்பல விஷயம். ஏன் இப்படி கோயில் என்றாலே திருவம்பலம் தான் நம் நினைவுக்கு வரவேண்டும்? அதுதான் 'சிதம்பர ரகசியம்'.

அது என்ன சிதம்பர ரகசியம்? ஒரு புதிரை விடுவிக்கச் சொன்னால் மற்றொரு புதிரும் போடுகின்றீரே! என்று கேள்வி கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா!

உங்கள் கேள்விக்கான அத்தனைப் பதில்களும் இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்திலேயே உள்ளது, படித்துப் பாருங்கள்.

இறைவனின் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை நாம் எல்லோரும் சிரமப்பட்டு சிதம்பரம் சென்று தான் தரிசிக்க இயலும். சித்தர்கள் அப்படியல்ல, இருந்த இடத்திலிருந்தே தரிசித்தவர்கள். நமக்கும் அந்தத் தரிசனத்தை அளிப்பதற்காக உருவானது தான் சிதம்பர பூசை.

சிதம்பரச் சக்கரம் என்றழைக்கப்படும் திருவம்பலச் சக்கரத்தை சிதம்பர பூசை மூலம் நித்திய வழிபாடு செய்ய ஆரம்பித்தோமானால் அந்தச் சிதம்பர

மகா மந்திர விஞ்ஞானியின் வழியே சிவனை நாம் காணலாம், சக்தியையும் பூசித்து அருளைப் பெற்று தரிசனம் செய்யலாம். அதுமட்டுமல்ல இதன் வழியே மகாவிஷ்ணு, பிரம்மன், எண் சக்திகள், பஞ்சமா சக்திகள், இன்னும் பல தெய்வங்களையும் தரிசிக்கலாம். இந்தப் பூசையினால் எண் கன்மங்கள் சித்தியடையலாம். இவையேயன்றி இந்தப் பூசையின் மூலம் ஆதார வழிபாடும், அதன்வழி காயத்ரி தரிசனமும் பெறலாம்.

இத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த இந்தத் திருவம்பலச் சக்கர ரகசியத்தை எத்தனையோ சித்தர்கள் மறை பொருளில் பாடி வைத்திருந்தாலும் திருமூலரும், புலிப்பாணியும் மட்டுமே மக்களுக்குப் புலனாகும் வண்ணம் தெளிவாகப் பாடி வைத்துள்ளனர். இதில் திருமூலருக்கும் புலிப்பாணிக்கும் இலக்க வேறுபாடு காணப்பட்டாலும் இவை இரண்டுமே சிதம்பரச் சக்கரத்தின் வடிவங்களே என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை.

இதில் திருவம்பலச் சக்கரத்தின் ஆரம்ப நிலை, வளர்ச்சி நிலை, இறுதி வடிவம் ஆகிய மூன்று நிலைகளும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தின் சிறப்பைப் புலிப்பாணிச் சித்தர் பின்வருமாறு நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

சிதம்பர பூசை முதன் முதலில் தண்டாயுதபாணி இறைவனால் வரையப்பட்டு முறையாக வழிபாடு செய்யப்பட்டது. பின் கிரேதா யுகத்தில் பிரம்மனும், அதனையடுத்து திரேதா யுகத்தில் போகச் சித்தரும், கலியுகத்தில் புலிப்பாணிச் சித்தரும் செய்ததாகத் தெரிவிக்கப்படுவதிலிருந்து இஃது எவ்வளவு தொன்மையானது என்பது புலனாகும்.

இதுவரை மறை பொருளாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட இதன் ரகசியம் இன்று விளக்கம் பெறுகிறது. விளக்கத்தை விபரீதம் ஆக்காமல் போற்ற வேண்டியது வாசகர் கடமை.

திருவம்பலச் சக்கர விளக்கத்தை இந்நூல் வாயிலாக அறிந்து கொண்டு நீங்களே அதனை வரைந்து குழப்ப நிலையில் இடர் படுவதைவிட தயார் நிலையில் பூசை நிலையங்களில் விற்கப்படும் இயந்திரங்களை வாங்கி முறைப்படி தூப தீப நைவேந்தியங்களைச் செய்து பலன் பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சிதம்பர பூசையின் நன்மைகளைச் சித்தர்கள் துய்த்து பேரின்பம் அடைந்தது போல் நீங்களும் அடைய இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நூலை அறிமுகப்படுத்த ஆணையளித்த சித்தர் திருவடிகளுக்கும், பதிப்பித்த பதிப்பகத்தாருக்கும். ஐயம் கிளப்பி ஆரவாரம் செய்யாமல் அருள் வேண்டி பூசை செய்யும் வாசக நெஞ்சங்களுக்கும் எனது அன்பிற்குரிய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க வளமுடன்.

அன்புடன்

சி.எஸ். முருகேசன்.

பொருளடக்கம்

1. திருச்சிற்றம்பலம்	7
2. திருவம்பலத் தரிசனம்	14
3. திருக்கூத்து தரிசனம்	27
4. சிதம்பர பூசை	39
5. திருவம்பலச் சக்கரம்	52
சிதம்பர பூஜை 25	88

1. திருச்சிற்றம்பலம்

இந்த உலகமானது நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதக் கூறுகளால் ஆனது. நமது உடலும் ஐம்பூத வடிவம். அதனால்தான் அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டத்திலும் என்று ஞான சூத்திரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இந்த ஐம்பூதக் கூறு உலகிற்கும், உடலுக்கும் மட்டுமல்லாது நாம் வணங்கும் தெய்வத்திற்கும் பொதுவானது என்பதுதான் இறை உண்மையாகும்.

இறை வடிவம் பஞ்சபூதக் கூறுகளாலானது எனில் அந்த இறையை நிலக் கூறாக திருவாரூரிலே தரிசிக்கலாம், நீர்க் கூறாக திருவானைக்காவிலே தரிசிக்கலாம், நெருப்புக் கூறாக திருவண்ணாமலையிலே தரிசிக்கலாம், வாயுக் கூறாக திருக்காளஸ்திரியிலே தரிசிக்கலாம், வான் கூறாக சிதம்பரத்திலே தரிசிக்கலாம். இப்படி தனித்தனியே பிரிந்து உரு காட்டும் ஐம்பூதங்களும் ஆகாயமான அருள் வெளியில் ஐக்கியமாகின்றன.

ஐம்பூதங்களும் ஆகாயத்தில் அடக்கமாவது போலவே ஐம்பூதத் தலங்களும் ஆகாயத் தலமான சிதம்பரத்தில் ஐக்கியமாகின்றன. இப்படி இறை தரிசனம் சிதம்பரத்தில் ஐக்கியமானதால் சிதம்பரமே இறைவன் வதியும் கோயிலாயிற்று. கோயில் என்பதே சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் வடிவெடுத்தது.

கோயில் என்பது எல்லாக் கோயில்களுக்கும் உரிய பொதுப் பெயராயினும் சிதம்பரத்திற்கு அதன் தலைமை சிறப்பு கருதி வழங்கப்பட்டது. கோயிற் புராணம், கோயில் திருப்பதிகம், கோயில் மூத்த திருப்பதிகம், கோயில் நான்மணிமாலை, கோயில் திருப்புண்ணியர் விருத்தம் ஆகிய இலக்கியங்களை நோக்க இஃது உறுதிப்படும். கோ + இல் = கோயில், கோ = தலைவன். அதாவது இறைவன், இல் = உறைவிடம். இறைவனின் உறைவிடம் கோயிலாயிற்று.

எங்கும் நிறைந்த இறைவன் சிதம்பரத்தை உறைவிடமாக (கோயிலாக)க் கொள்ளக் காரணம் என்ன? இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் அவன் கோயிலில் தங்கி தம்மைக் காப்பதாக மனிதன் எண்ணுவதால் இறைவனுக்குக் கோயிலும் அவசியமாயிற்று, 'அதனால்தான் உருவமற்ற இறைவனுக்கும் மனிதன் உருவத்தைக் கற்பிக்க ஆரம்பித்தான்'.

உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் மனிதன் மட்டுமே ஆற்றிவு படைத்து அழகான உடலமைப்பையும் பெற்றிருக்கிறான். அதனால்தான் இறைவனுக்கு உருவம் கற்பித்த மனிதன் தன் வடிவத்தையே இறைவனுக்குப் படைத்தான்.

உண்மையில் இறைவன் உருவம் அற்றவராய் ஆகாயத்தோடு ஆகாயமாய் அருள்வெளியில் பரந்திருக்கின்றான்; "ஆகாசமாம் உடல்" என்பது திருமந்திர வாக்கு.

"விண்ணவர் முதலா வேறோர் இடமாக
கொண்டுறை விகம்பே சொல்நின் ஆகம்"

என்பது பட்டினத்தார் காட்டு. சேரமான் பெருமானும், "விசம்பே உடம்பு" என்று மெய் சுட்டுகின்றார்.

ஆகவே மனித உடல் கற்பிக்கப்பட்ட இறைவனின் உண்மை உருவம் "ஆகாயம்" என்பதை உணர்த்தும் தலமாக சிதம்பரம் சுட்டப்பட்டது.

"தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி"

என்று சைவப் பெருமக்கள் குறிப்பிடும் வகையில் தென்னாட்டில் சிவ வழிபாடானது சிறப்பாகக் கொண்டாடும் வகையிலுள்ளது. இந்தச் சிவ வழிபாடே உலகின் பல நாடுகளிலும் பலவித இறைவழிபாடாகக் கிளைத்துள்ளது என்பது மேற்சொன்ன சைவ வாக்கின் பொருளாகும்.

இதில் சிவனை தென்னாடுடையவனாகச் சிறப்பிக்கக் காரணம் என்ன?

உருவமற்ற இறைவன் சிவலிங்க வடிவில் உலகெங்கும் சிவமாக, இறை வடிவமாக வழிபட தென்னாட்டில் மட்டுமே உருவமுடைய ஆடல் வல்லானாக வழிபடப்படுகிறான். சிவ வடிவமான நடராஜர் திருவடிவ வழிபாடு ஆதியில் தென்னாட்டில் மட்டுமே இருந்துள்ளது. பின்னர் தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களின் படையெடுப்புக்குப் பிறகே வடக்கேயும் வேறு நாடுகளிலும் பரவத் தொடங்கியது. இப்படி உருவமற்று எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் உருவத்துடன் அதாவது தாண்டவ மூர்த்தியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திய இடம் தென்னாடு ஆகும். அதனால்தான் 'தென்னாடுடைய சிவனே' என்றும்,

'எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா' என்றும் இறைவனை இனங்காட்டுவது எளிதாயிற்று.

இங்கு இன்னொன்றையும் நுணுகி நோக்க வேண்டியுள்ளது. இறைவனின் திருவடிவம் 'ஆடல் வல்லான்' எனின் அந்த ஆடல் வல்லான் மூலவராக உறையும் தலம் சிதம்பரம் ஆகும். அதனால்தான் 'சிதம்பரம் இறைவன் உறையும் கோயில்' ஆயிற்று.

சிதம்பரத்திற்கு தில்லை, சிற்றம்பலம், பெரும்பற்றப் புலியூர், குகை, தகராகாசம், பொன்னம்பலம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. அண்டமாகிய உலகிற்கும் பிண்டமாகிய உடலுக்கும் சிதம்பரம் இருதயமாகவிருப்பதால் குகை, தகராகாசம், புண்டரீகபுரம் எனப் பெயர் பெற்றது. குகை என்பது இங்கு நெஞ்சக் குகையையும் தகராகாசம் என்பது இருதயாகாசம் என்பதையும் புண்டரீகம் என்பது நெஞ்சத் தாமரையையும் குறித்து நின்றது.

தில்லைச் செடிகள் நிறைந்த ஊராதலின் இவ்வூர் தில்லை எனப் பெயர் பெற்றது. தில்லை என்பது ஊரின் பெயரென்றும் சிதம்பரம், சிற்றம்பலம் என்பன கோயில் பெயரென்றும் கூறப்படுகிறது.

சிதம்பரம் = சித் + அம்பரம் = சிதம்பரம், சித் - அறிவு; அம்பரம் - ஆகாயம், பரவெளி, அம்பலம், சிதம்பரம் - ஞானாகாசம், சிதாகாசம்.

சித் + அம் + ப + ரம் = சித் - தகராகாசம் என்னும் மிக நுட்பமான விண்வெளியின் கண் பேரான்மாவாகப் புலப்படும் இறைவர். பரம் = பரம் பொருள். ப -

பேரண்டம். ரம் - பேரொளி, அம் - ஆகாயம், சித் - அறிவு, சிற்றம்பலம் சிறு + அம்பலம் (சிறு + அம் + பலம்), சிறு - சிறுமை, நுண்மை. அதாவது ஆக்கும் நிலை. அம்பலம் இருப்பிடம் ஆக்குமாகாயமான பரவெளியில் இறைவன் திருநடனமிடும் அம்பலம்.

"தேவர் உறைகின்ற சிற்றம் பலமென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற சிதம்பர மேயென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற திருஅம் பலமென்றுந்
தேவர் உறைகின்ற தென்பொது வாமே"

என்பது திருமந்திரம்.

தேவர்கள் தரிசித்ததற்காக வந்து உறைகின்ற திருவிடம் சிற்றம்பலம் என்பர். இதனையே சிதம்பரம் எனவும் இதனையே திருவம்பலம் எனவும் கூறுவர் என்பது சிதம்பரத்திற்கு அதாவது திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு திருமுலரின் விளக்கமாகும்.

திருமுறைகளை ஓதத் துவங்கும் முன்பும் ஓதி முடிக்கும் பொழுதும் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்ல வேண்டுமென்பது சைவ விதிகளில் ஒன்று. இஃது திருமுறைகளை எழுதும் விதிக்கும் பொருந்தும். தலைமையும் முதன்மையும் ஆன இத்திருச்சிற்றம் பலத்தை முன்னிட்டே எதனையும் செய்யவேண்டும். திருச்சிற்றம்பலமே எங்கும் எதற்கும் முன்னிற்பது. தோற்றமும் முடிவும் அதுவே என்பதை உணர்த்தும் மகா மந்திர விஞ்சையும் அதுவேயாகும்.

இந்தத் திருச்சிற்றம்பலப் பெருமைக்கு காஞ்சி புராண அரங்கேற்றத்தை காட்டாகக் கூற இயலும்.

சிவஞான முனிவர் தாமியற்றிய காஞ்சிப் புராணத்தை காஞ்சியிலே அரங்கேற்றம் செய்தார். அரங்கேற்றத் துவக்கத்தில் நூலின் முதலில் உள்ள 'நடராசத் துதி'யைப் படித்து முடித்தவுடனேயே அவையிலிருந்த ஒருவர் எழுந்து நின்று அந்தத் துதிப்பாடலுக்குத் தன் ஆட்சேபத்தைத் தெரிவித்தார்.

“காஞ்சிப் புராணத்தைப் பாடத் தொடங்குவதால் இங்கு காப்புச் செய்யுளில் இத்தல இறைவனாகிய ஏகாம்பரேசரைப் பாடாமல் சிதம்பரத்து நடராசரைப் பாடலாமா?” என்பதுதான் அந்த ஆட்சேபனை.

இதனைக் கேட்டதும் சிவஞான முனிவரது சீடராகிய கச்சியப்பர் எழுந்து அவரின் ஐயத்திற்கு தாம் விடையளிப்பதற்குக் குருவிடம் அனுமதி வேண்டினார். சிவஞான முனிவரும் அனுமதியளிக்கவே, கச்சியப்பர் தம் பக்கத்திலிருந்த ஓதுவாரைப் பார்த்து இத்தலத்துப் பதிகமொன்றைப் பாடச் சொன்னார்.

ஓதுவாரும் எழுந்து நின்று 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்றுத் தொடங்கித் தலப் பதிகத்தை ஓதி முடித்தார். கச்சியப்பர் ஓதுவாரைத் தடுத்து நிறுத்தி ஐயா! காஞ்சிபுரத் தேவாரத்தை ஓதத் தொடங்கிய நீர் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்லி ஏன் தொடங்கினீர். "பிருதிவியம்பலம்" என்றல்லவா சொல்லித் தொடங்கியிருக்க வேண்டும் என்றார்.

திருமுறைகளுள் எதனை ஓதினாலும், எங்கு ஓதினாலும் எந்தத் தலத்துப் பதிகத்தை ஓதினாலும் சரி, முதலில் திருச்சிற்றம்பலத்தை நினைத்து 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்லி ஓதத் தொடங்குவதுதான் சைவ முறைமை என்று ஓதுவார் விளக்கமளித்தார்.

கச்சியப்பர் இந்த விளக்கத்தையே ஆட்சேபித்தவரின் வினாவிற்கு விடையாக ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்ல ஆட்சேபனை கிளப்பியவர் திருச்சிற்றம்பலத்தின் பெருமை உணர்ந்து வெட்கித் தலைகுனிந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலத்தின் பெருமை உணர்ந்தே நாயன்மார்களும் வள்ளலாரும் தம் பதிகத்தின் ஆரம்பத்திலும் சரி, நிறைவிலும் சரி, அந்தத் திருமந்திரத்தினைப் பாடியே பதிகம் செய்தனர்.

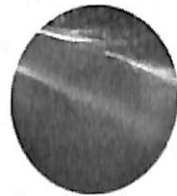
★ ★ ★

ஆகாயம்

நெருப்பு

காற்று

மண்

நீர்

2. திருவம்பலத் தரிசனம்

"தென் தில்லை மன்றினுள் ஆட போற்றி
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி".

சிதம்பரத்தின் தனிச் சிறப்பு அங்கு நடனமாடும் ஆடல் வல்லானின் அற்புதத் தரிசனமே. கலைச் சிறப்பாலும், தத்துவச் சிறப்பாலும் சிறந்து விளங்கும் இந்த ஆடல் வல்லானின் அற்புத வடிவுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நம் தமிழர்கள் என்று நினைக்கும்போது நெஞ்சம் கிளர்ச்சியடைகிறது. வடநாட்டுக் கோயில்களிலும் சரி உலகின் ஏனைய சிவாலயங்களிலும் சரி எக்கோயில்களிலும் ஆதியில் நடராசர் திருவடிவம் இருந்ததில்லை. ஆடல் வல்லான் திருநடனம் செய்யும் ஐந்து சபைகளும் தென் தமிழ்நாட்டிலேயே இருப்பது இதனை உணர்த்தும்.

பஞ்ச சபைகள்

தமிழகத்தில் இறைவன் திருநடனம் செய்யும் சபைகள் ஐந்து. அவை சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலம், மதுரையிலுள்ள வெள்ளியம்பலம், திருநெல்வேலியிலுள்ள தாமிரசபை, திருவாலங்காட்டிலுள்ள இரத்தினசபை, குற்றாலத்திலுள்ள சித்திரசபை ஆகியவை.

இவ்வாறு ஐந்து அம்பலங்களிலும் ஆடல் வல்லான் நடன தரிசனம் தந்தாலும் சிற்றம்பலத் தரிசனமே அற்புதமானதாகப் போற்றப்படுகிறது. காரணம் ஆடல் வல்லானின் ஆதி நடனம் இங்குதான் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. தாருகாவனத்து முனிவர்களுக்காக முதல் நடனம், தில்லை காளிக்காக இரண்டாவது நடனம், வியாக்கிரபாதர் மற்றும் பதஞ்சலிக்காக மூன்றாவது நடனம் என்று தனது முதல் மூன்று நடனங்களை ஆடிய தலம் இந்தச் சிதம்பரம். அதனால்தான் ஐந்து அம்பலங்களினும் இதனை அற்புத அம்பலமாகப் போற்றி வழிப்படப்படுகிறது என்று தல வரலாறு கூறுகின்றது.

தவம் என்பது செருக்கை அழிப்பதற்காகச் செய்யப்படுவது; தவமே செருக்காக மாறுமானால்?

தாருகாவனத்து ரிஷிகள் தவத்தில் சிறந்தவர்கள். அதனால் ஈசனும் தங்கள் தவ வலிமைக்கு முன்னால் தூசு என்று நினைக்கத் தொடங்கினர். அவர்களது செருக்கால் வானவர்கள் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டனர். வானவர்கள் அவர்களின் செருக்கை அடக்க வழி தேடினர். வானவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இறைவன் தாருகாவனத்து ரிஷிகளின் செருக்கை அடக்கப் புறப்பட்டார்.

இறைவனாகிய சிவபெருமான் பிட்சாடனர் வடிவம் தாங்கி தாருகாவனம் நோக்கிப் புறப்பட்ட காலை அழகிய மோகினி வடிவம் தாங்கி விஷ்ணுவும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்.

தாருகாவனத்தில் மோகினியின் வனப்பைக் கண்ட ரிஷிகள் மனம் தடுமாறி. அவளை அடைய ஆசைப்பட்டு அவளைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

பிட்சாடனர் வடிவம் தாங்கிய சிவபெருமான் தாருகாவனம் சென்று ரிஷிகளின் தவச்சாலைகளில் பிச்சை கேட்டார். பிச்சையிட வந்த முனிபத்தினிகள் பிட்சாடனரின் எழிலைக் கண்ணுற்று அவரிடம் மயக்கம் கொண்டனர். அன்ன பிச்சை இடுவதற்குப் பதிலாகத் தங்கள் இதயத்தை, காதலை, பிச்சையாக அளிக்கத் தொடங்கினர். அவர்களின் காதலை பிட்சாடனர் ஏற்கவில்லை; புறப்பட்டு விட்டார். ஆனாலும் ரிஷி பத்தினிகள் தங்கள் எண்ணத்தை விட்டார்களில்லை அவரைப் பின் தொடர்ந்தனர்.

இவ்விதம் பின் தொடர்ந்த இரு கூட்டமும் ஓரிடத்தில் சந்திக்க இரு தரப்பினரும் ஒருவரைக் கண்டு ஒருவர் நாணி நின்றனர். ஆயினும் தங்களின் தவத்தையும் தங்கள் பத்தினியரின் நிறையையும் அழித்த சிவபெருமானை எப்படியும் அழித்திட வேண்டுமென்று வேள்வி ஒன்றைத் தொடங்கினர்.

அந்த அபிசார வேள்வியில் பெரும் புலியொன்று வெளிவந்தது. ரிஷிகள் அந்தப் புலியை சிவபெருமான் மேல் ஏவினர். அவரோ அக்கொடிய புலியைக் கொன்று அதன் தோலை உரித்து ஆடையாக அணிந்து கொண்டார்.

புலி இறந்து போகவே முனிவர்கள் மறுபடியும் யாகம் செய்தனர். அந்த யாகத் தீயிலிருந்து பூதங்கள் புறப்பட்டு வந்தன. அவைகளைச் சிவபெருமான் மீது ஏவி அவரைக் கொல்ல முயன்றனர். ஆனால் அப் பூதங்களாலும் அவரைக் கொல்ல முடியவில்லை. தம் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்ட பூதங்கள் சிவபெருமானின் ஏவலைச் செய்யும் ஊழியர்களாகி விட்டன.

முனிவர்கள் யாகத்தைத் தொடர்ந்தனர். யாகத் தீயிலிருந்து துடியை (உடுக்கையை) உண்டாக்கி, அதை அவர் மேலே ஏவினார்கள். பயங்கரமான பேரொலியை உண்டாக்கிக் கொண்டு வந்த அந்தத் துடியைச் சிவபெருமான் தம் கையில் ஏந்திக் கொண்டார்.

முனிவர்கள் சோர்ந்தார்களில்லை. குறள் உருவமுடைய முயலகனை உண்டாக்கி, அவனை அவர்மேலே ஏவினார்கள். விகாரமுள்ள அக்கொடிய முயலகனைச் சிவபெருமான் தன் காலின் கீழ் இட்டு, அவன் முதுகு நெறியும் படி மிதித்து அடக்கினார்.

இறுதியாக முனிவர்கள் தாம் வளர்த்த யாகத்தீயையே அவர் மீது ஏவினார்கள். அக்கொடிய தீயை அவர் தம்முடைய ஒரு கையில் ஏந்திக் கொண்டார். சிவபெருமானைத் தம் தவ வலிமையால் அழிக்க முடியாததைக் கண்ட முனிவர்கள் அவர்தம் பாதம் பணிந்து வழிபட்டு நற்கதி வேண்டினர்.

சிவபெருமானும் அவர்கள் ஏவிய ஆயுதங்களைத் தாங்கி நடன தரிசனம் காட்டி அவர்களுக்கு மோட்ச உலகு அளித்தார்.

வியாக்கிரபாதர் காசிவாசி தில்லையின் பெருமையைத் தம் தந்தையாரிடம் கேட்டு இறைவனை வழிபட வந்தவர் தில்லை வனத்தின் நடுவே, ஓர் ஆலமர நிழலில் ஒரு சுயம்புலிங்க வடிவைக் கண்டார். அதனை வழிபட இருக்கையில் அவருள் ஒரு விசித்திரமான எண்ணம் உருவாயிற்று. வழிபாட்டுக்குரிய மலர்களில் தேனை வண்டுகள் சுவைக்கு முன்னரே அவைகளை யெடுத்துப் பூசிக்க வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பம். அதனை இறைவனிடம் விண்ணப்பித்தார். பொழுது

புலருமுன் தாமே மரங்களின் மேல் வழுக்காமல் ஏறிப் பூப்பறிப்பதற்குப் புலிக்கால் புலிக்கைகளையும் இரவுக் காலமாயினும் பூக்களைத் தெரிந்து பறிப்பதற்குப் புலிக்கண்களையும் பெற்றார். அதனால் அவர் வியாக்கிரபாதர் (புலிக்கால் முனிவர்) என்ற பெயரையும் பெற்றார்.

இந்நிலையில் பதஞ்சலி என்ற மற்றொரு முனிவரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் ஆதிசேடனின் அவதாரம். விஷ்ணுவின் பாயலாகக் கிடக்கையில் இறைவனின் ஆனந்தத் தாண்டவ அதிசயத்தைத் தாருகாவனத்தில் கண்டு அனுபவித்ததை விஷ்ணு பல முறை சொல்லக்கேட்டு அந்த அற்புத அனுபவத்தைத் தானும் பெற வேண்டி தவம் செய்தார்.

ஆதிசேடனின் தவத்திற்கு மனமிரங்கிய இறைவன் தமது தாண்டவத்தைத் தில்லையில் வந்து காணுமாறு கூறி மறைந்தார்.

ஆதிசேடனும் பாதி மானிட வடிவாகவும், பாதி பாம்பின் வடிவமாகவும் தோற்றமெடுத்துத் தில்லையை அடைந்து வியாக்கிரபாதரிடம் நட்பு கொண்டு திருமூலட்டானே சுவரத்தைத் தொழுதும் தில்லையின் மேற்கே நாக்சேரி என்ற தீர்த்தத்தை உண்டாக்கி, அதன் கரையில் அநந்தீசுவரன் என்ற ஒரு சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து நாளும் பூசித்தும் இறைவனின் தாண்டவத்தை எதிர்நோக்கி வருவாராயினார்.

தம் அடியார்களுக்காகத் தில்லையில் இறைவன் தமது தாண்டவத்தை நிகழ்த்த வருகையில் அப்பதியில் உறையும் காளி அதனை மறுத்தாள். தில்லை தான் வீற்றிருக்கும் பதியென்றும் தமது எல்லையில் இறைவர் தாண்டவம்

சி.எஸ். முருகேசன்

நிகழ்த்த வேண்டுமெனில் தன்னை நடனத்தில் வென்றாக வேண்டுமென்ற நிபந்தனையும் விதித்தாள்.

இறைவனும் புன்முறுவலுடன் ஊர்த்துவ தாண்டவத்தால் காளியின் செருக்கை அடக்கி, தில்லையின் வடபால் அமர்க்' என ஆணையிட, தில்லைக் காளியும் அங்கு அமர்ந்தாள்.

இன்றும் தில்லைக்கு வடக்கே தில்லைக் காளிகோயில் இருப்பது இந்நிகழ்வுக்குச் சான்றாகிறது.

இறைவன் காளியின் பொருட்டு ஊர்த்துவ தாண்டவமாடினும் அந்த ஊர்த்துவ தாண்டவத்தைப் பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதரும் தரிசித்து இறைவன் அருள் பெற்றனர். இவ்விருவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இறைவனும் இங்கு தில்லை நடராஜராக என்றும் காட்சியளித்து வருவாராயினர். அது முதல் தில்லை நடராஜர் தத்துவமும் இங்கு இடம் பெறுவதாயிற்று

பின்னர் பாண்டியனுக்காக மதுரையிலும் காரைக்காலம்மையாருக்காய்த் திருவாலங்காட்டிலும் தமது அற்புதத் திருநடனத்தை இறைவன் நிகழ்த்தினும் சிதம்பரத்தில் வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி முனிவர்களுக்காக நிகழ்த்திய நடனமே பெரும் சிறப்புடன் போற்றப்படுகிறது.

நடராசர் திருவடிவம்

வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலி முனிவரும் கண்டு ரசித்த அந்த அற்புதத் திருவடிவை அடியார் பலரும் ஆனந்தித்துப் போற்றுகின்றனர். நாம் மனக்கண்ணில் தரிசிக்கும் வகையில் சொல்லோவியமாகத் தீட்டுகின்றனர்.

நடராசர் திருவடிவம் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இன்பம் தருகின்ற வெறும் கலை வடிவமன்று. அது கலையைக் கடந்து அதற்கப்பாற்பட்ட சைவ சமய உண்மையை விளக்குகின்ற ஒரு தத்துவமாகவும் விளங்குகின்றது. சைவ சித்தாந்தத்தின் மூலத்தை அடிப்படையான கொள்கையை நடராசர் திரு வடிவம் விளக்கிக் கூறுகிறது.

இந்த அற்புதமான ஆடல் வல்லானின் திருவடிவத்தைக் காண வானவரே இப்பூவுலகிற்கு வந்தனரென்றால் நமது நிலைப்பாட்டைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

நடராசப் பெருமானது ஒவ்வொரு பகுதியும் அழகுடைய தாய் மெய்ப்பொருள் உண்மைகளைப் புலப்படுத்தும் வகையினதாய்க் காணப்படுகின்றது. பனித்த சடை, திருமுடியில் கங்கை, இளம்பிறை, குனித்த புருவம், நெற்றிக்கண், கொவ்வைச் செவ்வாய், குமிழ்சிரிப்பு, நீலமிடறு, பால்வெண்ணீறு, வல மேற்கையில் உடுக்கை, இட மேற்கையில் அனல், வல முன்கை அபயக்கை இட முன்கை வீசிய கை, புலித்தோலாடை, பாம்பு அணிகள், எடுத்த திருவடி, முயலகன் மீது ஊன்றிய திருவடி ஆகிய பல நிலைகளைக் கொண்டு பேரழகுடன் திகழ்கிறது. இந்தப் பேரழகைத் தரிசிப்பதற்கு ஆயிரம் கண் இருந்தாலும் போதாதே என்று மனதை ஏங்க வைக்கும் திருவடிவம்.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடனே எடுத்த பொற் பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே

என்று இந்த ஆனந்த வடிவை திருநாவுக்கரசர் ஆராதித்து மனித்தப் பிறவியை வேண்டி நிற்கிறார்.

குனித்த புருவம் என்பது வளைந்த புருவமன்று. 'வளைத்த புருவம்' புருவத்தை வளைத்தல் அல்லது நெறித்தல் என்பது பரதக் கலையில் காணலாகும். மெய்ப்பாட்டு வகையாகும். அனைத்துலகையும் ஆட்டுவித்து, தானும் ஆடிக் களிக்கும் ஆடல் வல்லானுக்கு இஃதோர் ஆடற்குறிப்பாகும்.

கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண்சிரிப்பு என்பதற்குக் கோவைப் பழம் போலுஞ் சிவந்த வாயில் இனிய புன்னகை என்று மேம்போக்காகப் பொருள் கொண்டாலும் குமிண் சிரிப்புக்கு நாணச் சிரிப்பு என்று பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். ஒரு பெண் நாணத்தால் புன்முறுவல் செய்யும்போது அவளது உதட்டினை நோக்க பொருள் புரியா ஒரு மர்மநிலை புலப்படும். அந்தச் சிரிப்புக்கு என்ன பொருள் என்று தெரிந்து கொள்ள ஆவல் தூண்டும், அவளுக்கு நம் கருத்து உடன்பாடா, இல்லை? அவள் கேலியுடன் சிரிக்கிறாளா அல்லது அங்கீகாரத்திற்காகச் சிரிக்கிறாளா என்பதை அறிந்து கொள்ள மனம் பேயாட்டம் ஆடும். அந்த மர்மப்புன்னகையின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளும் திறனியற்ற நாம் அவள் சிரிப்புக்கான அர்த்தத்தை அவளிடமே கேட்போம். ஆனால் அவளோ அவள் நினைத்துச் சிரித்ததன் உண்மைக் காரணத்தைக் கூறாது ஒன்றுமில்லை என்று நம் மனம் சமாதானம் ஏற்படும் படியான காரணத்தைக் கூறி நம்மைப் பொய்யாக மகிழ்விப்பாள்.

இறைவனின் இந்தக் குமிழ் சிரிப்பும் அப்படிப்பட்ட மர்மப் புன்னகைதான். அந்தச் சிரிப்புக்கான உண்மையான காரணம் நமக்குப் புலப்படாத வகையில் நம் மனம் போன வகையில் அதற்குப் பொருள் கற்பித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

உயிர்களுக்கு ஏற்படுகிற ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிரார்ப்தம் என்னும் மூன்று வகைத் துன்பங்களையும் தமது புன்முறுவலினாலே இறைவன் கொடுத்தருள்கின்றார் என்று இந்தக் குமிண்சிரிப்புக்கு சைவமதம் தத்துவப் பொருள் கூறும்.

‘பனித்த சடை’ சடைமுடி ஞானத்திற்கு அடையாளம். பனித்த சடை குளிர்ச்சி பொருந்திய சடை என்று மேலெழுந்த வாரியாகப் பொருள் கொண்டாலும் பனித்த என்பதற்கு இடையறாது நீர் சொரியும் கங்கையைத் தலையிலணிந்த சடை என்று பொருள் கொண்டாலும் இஃது பனிச்சை என்பதன் மருஉ பொருள் கொள்ளலே சாலப்பொருத்தமாகும். பனிச்சை என்பதற்கு பின்னி முடிக்கும் மயிர்ச்சுருள் என்பது பொருள். சிவநெறிக்குரிய தவவொழுக்கத்தையும் மாட்சியையும் நிறை ஞானத்தையும் உணர்த்தும் நடராசப் பெருமானது சடையில் பதினாறு மயிர்ச் சுருள்கற்றைகள் உண்டு. இந்தப் பதினாறில் பதினைந்து விரிசடையாக அல்லது தாழ்சடையாகவும் ஒன்று கட்டி முடிக்கும் கயிறாகவும் காணப்படும். இஃது சோடச உபசரணைகளைக் குறிக்கும் என்பர் சிவாகமத்தார். இனி பனித்த சடை என்பதற்கு அசையும் சடை என்றும் பொருள் கொண்டு உலக இயக்கத்தையும் உவமை காட்டுவார்.

பவளம் போல் மேனி பவளம் போன்ற சிவந்த மேனியன் என்பது பொருளாயினும் வாழ்த்த வாயும் என்ற பதிகத்தில் செந்தீவண்ணனே என்று இவரே குறிப்பிடுதலால் இறைவன் திருமேனி நெருப்பு வண்ணமாகவும் கருதப்படும். நெருப்பானது செந்நிற முடையதாய்த் தன்பால் படும் பொருட்களையெல்லாம் எரித்து தூய்மைப்படுத்தி நிற்கும். அதுபோல் சிவபெருமானும் தன்பால் அன்பு கொண்டு அடைபவர்களின் குற்றங்களை நீக்கித் தூய்மையாக்குவான். தொட்டால் சுடும் தன்மையது நெருப்பு. வண்ணம் தொட்டாலும் சுடாது. செவ்வண்ணமாய் குளிர்ச்சியுடன் ஒளிரக்கூடியது

பவளம். முதலில் உதட்டுக்கு கொவ்வையைச் சொல்லியதால் பவளத்தை மேனிக்கு உவமித்தார் போலும்.

பால் வெண்ணிறு. பால் போலும் வெண்ணிறமுடைய நீறு. எல்லாச் சடப் பொருளும் எரிந்து அழிந்தபின் எஞ்சி நிற்பது நீறு. அதாவது சாம்பல். அந்தச் சாம்பலானது மேலும் மேலும் எரிந்தாலும் மற்றொன்றாக மாறி அழிவதில்லை. ஆதலால் திருநீறானது அழிவில்லாத தன்மையையும் தூய இயல்பினையும் உணர்த்துவதாகும். எரியும் தீயில் எப்படிச் குற்றம் காண முடியாதோ அவ்விதமே தூய்மையான வெண்ணிறத்திலும் எவ்விதக் குற்றத்தையும் காண இயலாது. அதனால்தான் தூய்மையான மனதை வெள்ளை மனது என்று கூறுகின்றார்.

நடராசர் சுடலையிலாடும் இயல்பினன். ஆதலின் அச்சுடலையிற் கிடைக்கும் சாம்பலின் அடையாளமாக அதாவது மும்மலத்தையும் சுட்டெரித்ததன் அறிகுறியாக வெண்ணீறணிந்து பொலிவுடன் காணப்படுகிறான். செந்நிறத் திருமேனியில் வெண்ணீறு சன்னித்துக் காணப்படும் திருக்கோலமானது கண்டார் நெஞ் சத்தைக் கவர்ந்து பிணிக்கவல்ல பாங்கினது ஆதலால் பால் வெண்ணீறு என்று திருநீறு சுட்டப்படுகிறது. 'இனித்த முடனே எடுத்த பொற்பாதம் உயிர்க்கு நல்லினிமை பயக்கும். தூக்கிய திருவடி தூக்கிய திருவடிக்குக் குஞ்சித பாதம் என்னும் பெயரும் உண்டு. அனுக்கிரகமாகிய பேரின்பத்தைக் கொடுப்பது தூக்கிய திருவடி.

"ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் மறைத்து நின்று
ஊட்டுவதாகும் நின் ஊன்றிய பாதமே"

இஃது இறைவனின் ஊன்றிய பாதச் சிறப்பு. அதாவது மறைத்தல் எனும் செயல் தாண்டவமூர்த்தியின் ஊன்றிய திருவடியாகும். அருளல் எனும் செயல் ஆடல் வல்லானின் தூக்கிய திருவடியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது.

"அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம்
கொடுப்பது, முதல்வ நின் குஞ்சித பதமே"

என்பது குமரகுருபரர் திருவாக்காகும்.

"தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதம் அன்றோ
நம்மை ஆட்கொண்டதே"

என்ற தேவார வாக்கும் இங்கு நினைத்தற்பாலது.

இறைவனின் இந்தத் திருநடனக் கோலத்தைக் காணும் எவரும் வேண்டாம் என்று வெறுத்தொதுக்கும் மனிதப் பிறவியை வேண்டும் என்று சொல்லுவார். அத்தகைய பெருமை மிக்கது இந்த ஆடல் வல்லான் நடராசர் திருவடிவம் என்று நடராச மூர்த்தியின் பெருமையை திருநாவுக்கரசர் பாடுகிறார்.

தேவாரம் சொல்வது இருக்கட்டும் அப்பர் கூறாது விடுபட்ட நடராசரின் ஏனைய உறுப்பினையும் இங்கு தரிசித்து முழு சிற்றம்பலத் தரிசனம் காண்போம்.

நடராசப் பெருமானுக்கு நான்கு திருக்கைகள் தோற்றம் காண்கின்றன. இவை நான்கும் நான்கு திசைகளைக் குறிப்பன. ஆகாயத்தை உடலாகக் கொண்ட கடவுளுக்கு திசைகள் தானே கரங்களாக இருக்க முடியும். திசைகள் எட்டும் திருக்கைகள் என்ற திருமந்திரத்தை நோக்க இஃது தெளிவு பெறும்.

சிவபெருமான் தனது சடை முடியில் அணிந்துள்ள பிறை நிலவானது அவரது பேரறிவைக் குறிக்கிறது என்பது சைவாகமக் கருத்து.

நடராசர் திருமார்பில் அணிந்திருக்கின்ற பூணூலானது குண்டலி சக்தி என்றும் வேதாந்தத்தைக் குறிக்கிறது என்றும் கூறப்படுகிறது. நடராச வடிவத்தில் காணப்படும் மூன்று கண்கள் சூரிய, சந்திர, அக்கினிக் கூறுகள் எனத் தத்துவப் பொருள் கூறப்படுகிறது.

ஆடல் வல்லான் தமது திருப்பாதங்களில் சிலம்பினையும் வீரக் கழலையும் அணிந்திருப்பதாகச் சுட்டப்படுகிறது. ஆன்மாவின் பழைய வினைகளையும் பிறவித் துன்பத்தையும் அறுத்து வீடுபேறளிப்பவர் என்பதனை உணர்த்தும் தத்துவம் இது.

இவரது திருவடிகாப்பில் பதினான்கு சலங்கைகள் உள்ளன. ஏழிரண்டு பதினான்கு புவனங்கள் அசைய ஆடும் அவரது பேராற்றலை இவை குறிக்கும். அணிந்துள்ள அரைஞானில் எண்பத்தொரு சங்கிலி வளையங்கள் உள்ளன. அவை எண்பத்தொரு பிரணவ மந்திரங்களைக் குறிப்பன.

பதினாறு சடைகளாடும் வண்ணம் ஆடல் வல்லான் எலும்புகள் கோர்த்த ஒரே மாலையை அணிந்திருப்பார். எலும்பு மணிகளோ எண்ணிக்கையில் இருபத்தெட்டு. இவை இருபத்தெட்டு சதுர்யுகங்களைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு ஆடல் வல்லானின் திருமேனியில் காணப்படும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் நுணுக்கமான விளக்கங்கள் உண்டு. ஆகவே ஆடல் வல்லான் (நடராசர்) திருமேனி மிகச் சிறந்த தத்துவப் புலப்பாடு என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

3. திருக்கூத்து தரிசனம்

இறைவன் தன் பெருங்கருணையால் உயிர்களிடத்தில் படிந்திருக்கிற அழுக்கைப் போக்கி அவைகளைத் தூய்மை செய்கிறார். இதற்கு பஞ்ச கிருத்தியம் அதாவது ஐந்தொழில் என்பது பெயர். ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களையும் இறைவன் எப்போதும் எங்கும் இடைவிடாது செய்து கொண்டே இருக்கிறார்.

ஐந்தொழில்

பிரம்மா படைத்தலையும், விஷ்ணு காத்தலையும், ருத்திரன் அழித்தலையும் செய்வதாகக் கூறி பின் அழிக்கப்பட்ட உடலிலிருந்து வெளியேறும் உயிர்கள் தான் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்ப வினைகளைத் துய்த்தபின் மோட்சமாகிய வீடு பேற்றை அடைதலையே ஐந்தொழில் என்பதற்கு விளக்கம் கூறுவர்.

ஆனால் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனும் பஞ்சகிருதயத்திற்கு சைவ சித்தாந்தத்தில் பின்வரும் விளக்கம் தரப்படுகிறது.

ஆக்கல் என்றால் படைத்தல் என்பது பொருளானாலும் இங்கு படைத்தல் என்பது உயிர்களைச் சிருஷ்டித்தல் என்பது பொருளாகாது. காரணம் உயிர்களும் கடவுளைப் போலவே அனாதியானவை. அப்படியானால் இறைவன் எதைப் படைக்கிறார்?

இறைவன் உயிர்களைப் படைப்பதில்லை. ஆனால் அந்த உயிர்கள் வாழ்வதற்கான உடல், அது வாழ்வதற்கான இடம், அது புசிப்பதற்கான பொருள் இவற்றை உருவாக்கிக் கொடுப்பது தான் படைத்தல் ஆகும். இதனை தனு, கரணம், புவனம், போகம் என்று கூறுவர்.

‘தனு’ என்பது பஞ்சபூதங்களும் அவற்றிற்கு ஒப்பான பூத தேகமும்; கரணம் என்பது உட்கரணமும் புறக்கரணமும் அதாவது ஐம்பொறி இயக்கம் அல்லது இச்சைகளாகும்; புவனம் என்பது கன்மம் புசிச்சைக்கு உண்டான இருப்பிடம்; போகம் என்பது உயிர்களுக்குப் புசிப்பாயுள்ள சத்தாதி விஷயங்கள்.

காத்தல் என்பது இருவினைப் போகங்களை உயிர்களுக்கு உண்டாக்கித் தருவது. அதாவது வினைப்பயன்களை ஆன்மா புசிக்க வேண்டிய காலம் வரையில் நிலை நிறுத்தி வைத்தல். அழித்தல் என்பது உயிர்களை இளைப்பாற்றுவது. உயிர்கள் தாம் செய்யும் நல்வினை தீவினைகட்கு ஏற்ப மீண்டும் மீண்டும் புதுப்புது பிறவிகளை எடுக்க நேர்கிறது. அப்படி புதுப்பிறவி எடுக்கும் தோறும் இறைவன் அவற்றிற்குத் தக்கவாறு புதுப்புது தனு, கரணம், புவனம் போகங்களை உண்டாக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஜனனம் மறுபடியும் மரணம் என்று சுழற்சி முறையில் உயிர்களை அலைகழித்தல் தான் அழித்தலாகும்.

‘மறைத்தல்’ என்பது பலமிழக்கச் செய்வது. இறைவன் எப்படி அனாதியானவனோ, உயிர்களும் அப்படியே அனாதியானவை. உயிர்களைப் போலவே அவைகளைப் பற்றியுள்ள மலமும் அனாதியானவை. ஆகையால் மலத்தை அடியோடு அழித்து விட

இயலாது. ஆனால் வினைப்பயனால் அதன் ஆற்றலைக் குறைத்துச் செயலற்றுக் கிடக்கச் செய்யலாம். ஆகவே உயிர்களிடத்து படிந்துள்ள மலங்களை அதாவது மாசுக்களைச் செயலற்றுக் கிடக்கச் செய்வதற்காகவே மறைத்தல் என்னும் செயலைக் கடவுள் செய்கிறார். 'அருளால்' மாசு நீங்கித் தூய்மை யடைந்த உயிர்களுக்கு வீடு பேறு அளித்தல் தான் அருளால் எனப்படும்.

இந்த ஐந்து தொழில்களில் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று செயல்களும் மலத்திடத்தே நிகழும். ஏனைய மறைத்தல், அருளால் எனும் இரண்டு செயல்களும் உயிர்களிடத்தில் நிகழும்.

ஐந்தொழிலின் நோக்கம்

இந்த ஐந்தொழிலின் நோக்கத்தை மாணிக்கவாசகரும் திருவெம்பாவையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

"போற்றி அருளுக ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றி மால் நான் முகனும் காணாத புண்டரீகம்
 போற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன் மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழி நீராதேலோ ரெம்பாவாய்"

இதில் தோற்றமாம் பொற்பாதம் என்பது படைத்தல். போகமாம் பூங்கழல்கள் என்பது, காத்தல். ஈறாம் இணையடிகள் என்பது அழித்தல்; மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரீகம் என்பது மறைத்தல்; உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன் மலர்கள் என்பது அருளால்.

அதாவது உயிர்கள் ஜனனக் கடலிலே நின்றும், கரையேற்றித் தனது திருவடியில் கூட்டிக்கொள்ளும் நிமித்தமாக இறைவன் இந்த ஐந்தொழில்களையும் செய்கிறார் என்று மணிவாசகர் கூறுகிறார்.

ஆக, உயிர்களிடத்தில் படிந்துள்ள அழுக்கை நீக்கித் தூய்மைப்படுத்தி பேரின்பத்தைக் கொடுப்பதற்காக இறைவன் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனும் ஐந்தொழில்களையும் செய்கிறார் என்பது இங்கு உணரப்படும்.

திருக்கூத்து (தூண்டவம்)

ஆன்மாக்களின் பாசத்தை நீக்கி அவற்றிற்கு வீடு பேற்றை அளிப்பதற்காக இறைவன் பஞ்சகிருத்தியம் என்னும் ஐந்தொழில்களை இடைவிடாமல் செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்.

இறைவன் நிகழ்த்தும் இந்தப் பஞ்ச கிருத்தியத்தை உயிர்களால் காண இயலாது. இறைவனைப் போலவே உயிர்களும் அனாதியானதால், இறைவனும் உயிர்களும் ஒன்று என்பதால் ஏன் காண இயலாது? என்ற வினாவும் இங்கு எழுகிறது. இறைவன் நிர்மலமானவன். மனித உயிர்களோ மலமாகிய வினைகளால் அசுத்தமடைந்து இருக்கிறது. அஃது இறைநிலையை அடைய தம்முடைய மலத்தை அதாவது குற்றங்களைப் பிறவிதோறும் ஜனனமெடுத்து, வினைகள் புரிந்து, நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் புனிதமடைந்த உயிர்களால் மட்டுமே இறைவனின் பஞ்ச கிருத்தியத்தைக் காண இயலும்.

இறைவன் உருவம் இல்லாதவர். கண்ணால் காண முடியாதவர். அப்படி இருக்கும் நிலையில் அவர்

இயற்றும் இந்தப் பஞ்ச கிருத்தியத்தை மட்டும் நாம் நமது ஊனக் கண்ணால் காண இயலுமோ?

உணர முடியாததை உணர்த்துவதற்காகத் தான் பெரியோர்களின் ஜனனம் நிகழ்கிறது. உயிர்கள் பரிபக்குவமடைந்த நிலையிலும் பிறப்பை வேண்டும் ரகசியமும் இதுதான். தான் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகமும் பெறவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்திற்காக பிறவிதோறும் தம் தீவினைகளைத் தொலைத்து, நல்வினைப் பயனாய் முக்தி நிலைக்குத் தகுதி பெற்ற ஆன்மாக்கள் தாம் குற்றம் நீங்கியது போன்று ஏனைய ஆன்மாக்களும் குற்றம் நீங்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இறை தரிசனத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்த விழைகிறார்கள். சாதாரண உயிர்கள் கண்ணால் காண இயலாத இறைவனின் பஞ்ச கிருத்தியத்தைக் கூட உயிர்கள் ஆனந்தம் அடையும் பொருட்டு உணர்த்த முற்பட்டான்.

அஃது படைப்பின் ரகசியம் என்றாலும் பெரியோர்களால் நமக்கு உணர்த்தப்பட்ட பெரும் உண்மைப் பொருளாகும். அதாவது நிர்மல சொரூபமான இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு ஜன்ன மரண துக்கத்தை நீக்குவதன் பொருட்டு செய்யும் பஞ்ச கிருத்தியத்தை தமது தாண்டவத்தின் மூலம் நிகழ்த்துகின்றார் என்ற பேருண்மையை நமக்கு உணர்த்திச் சென்றார்.

ஐந்தொழில்களின் குறியீடான இந்தத் தாண்டவம் 'நடனம்' என்றும் 'கூத்து' என்றும் கூறப்படுகிறது. உலக மேடையில் உயிர்கள் பொருட்டு இறைவனால் நிகழ்த்தப் பெறும் இந்த அற்புதக் கூத்தைக் காண நம் மனம் வேட்கையுறுகிறது. இந்த அற்புதக் கூத்தை ஆடும் இறைவன் 'ஆடல் வல்லான்' என்று

அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறான். ஆடல் வல்லான் நடனத்திற்குத் தலைவன். அதாவது நாட்டியத்திற்கு ராஜாவாக நடராஜாவாக நமக்குப் பெரியோர்கள் அறிமுகப்படுத்திவைக்கிறார்கள்.

ஆடல் வல்லானான நடராசப் பெருமான் ஞானக்கூத்தன். ஞானக்கூத்தன் செய்தருள்வது அரங்கிடை நூலறிவாளர் அறியப்படாததோர் கூத்து. அறியப்படாத இக்கூத்தை மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டுத் தத்துவம் உயர்ந்த பெரியோர் கூத்தப் பெருமான் உருவத்தைச் சமைத்தார்கள். அவர்கள் சமைத்த உருவத்தை அந்த உயர்ந்த தத்துவத்தை நாமும் உணர்ந்து உய்வோமாக.

ஐந்தொழில்களும் ஐந்து தாண்டவங்களும்

ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களையும் இறைவன் ஐந்து தாண்டவமாக அம்பலங்களில் நிகழ்த்துகிறான் என்பது சித்தர்கள் கோட்பாடு.

இறைவனுக்கு எப்பொருளும் திருமேனியாகும். அவன் அருளாற்றல் எவ்விடத்தும் எப்பொருளையும் கலந்து தொழிற்படுத்துவது. அவன் ஆடும் இடமாகிய அறிவு வெளி எங்கும் உள்ளது. ஆதலின் திருக்கூத்து எங்கும் காணத்தக்கது. எல்லாப் பொருளையும் இறைவன் தன் அருளாற் கலந்து ஒன்றி நடத்துதலால் எல்லாம் சிவமயம் ஆகும். அவன் அருளின் வினை எங்கும் நிகழ்வது என இந்தத் திருக்கூத்து தரிசனத்தை திருமூலர் கூறுகின்றார்.

"எங்கும் திருமேனி எங்குஞ் சிவசத்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்

எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்கும்
எங்குஞ் சிவனருடன் வினை யாட்டே"

எல்லாப் பொருளும் சிவ நிறைவில் அடங்கிச் சிவன் ஆற்றலால் தொழிற்படுதலால் திருக்கூத்தும் அது நிகழ் இடம் கரணம் என்பனவும் எங்கும் காணத்தக்கவை என்று திருமந்திரம் திருக்கூத்து தரிசனம் காட்டுகிறது.

ஐந்து தாண்டவங்கள்

பஞ்ச கிருத்தியம் நிகழ்த்தும் இறைவன் அவை தடையின்றி நிகழ்வதற்காக ஐந்து வகைத் தாண்டவங்களையும் ஆடுகின்றான். இறைவன் நிகழ்த்தும் இந்தக் கூத்து மிக ரகசியமானது. ஆதலால் அந்த அற்புதக் கூத்தனை ஆன்றோர்களால் மட்டுமே அறிய முடிகிறது.

சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்
சொற்பத மாமந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்
பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை
அற்புதக் கூத்தனை ஆரறி வாரே.*

மேலான அறிவொளியும் நூல்களில் சொல்லப்படும் பதங்களை ஆக்குவோனும் ஆனந்தக் கூத்து, சுந்தரக் கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து. பொற்றில்லைக் கூத்து, அற்புதக் கூத்து என்பவற்றை இயற்றுவோனும் ஆகிய அற்புதக் கூத்தனை அறிவார் யாருமில்லை என்று திருமூலர் கூறுகின்றார்.

ஆனந்தக் கூத்து

இதில் ஆனந்தக் கூத்தானது முத்தர்க்குப் பேரின்பம் விளைக்கும் திருக்கூத்தாகும். அதனால் இந்த ஆனந்தக்

கூத்தை சிவானந்தக் கூத்தாக அதாவது பேரின்பக் கூத்தாக திருமுலர் நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

இறைவன் பேரின்ப உருவினன். அவனது குணமும் இயல்புமாகிய ஆற்றலும் அதுவேயாகும். உயிரின் உணர்வுகளைக் கடந்து நின்று திருக்கூத்தியற்றும் இறைவன் பேரின்பக் கூத்தியற்றுவதற்கு முத்தான்மாவே அரங்காக அமைந்துள்ளது. முடிவில்லாத தன் உண்மையின்ப ஆற்றலையே தனக்கு நிலைக்களனாகக் கொண்டு இறைவன் இன்பக் கூத்தியற்றுவான். இப்படி நிலையற்ற பொருள் இயங்கியற் பொருள் அனைத்தும் இன்பமயம் ஆதற் பொருட்டு பேரின்பக் கூத்து ஆற்றுதலால் உயர்ந்தோனுக்கு ஆதற்கு இடமாகிய அரங்கும் உடனிகழும் பாட்டும், இசைக் கருவிகளும், தாளங்குறிக்கும் கருவிகளும் பிற அனைத்தும் பேரின்ப மயமே ஆகும் என்று ஆனந்தக் கூத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றார் திருமுலர்.

"ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்தம் வாச்சியம்
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே"

சுந்தரக்கூத்து

பொருள்களும் உயிர்களும் முறை தழுவச் செய்யும் திருக்கூத்து சுந்தரக்கூத்தாகும்.

"அண்டங்கள் ஏழினுக் கப்புறத் தப்பான்
உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத்துச்சிமேல்
கண்டங் கரியான் கருணைத் திருவுருக்
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே"

* 'திருமந்திரம் 27 24

** திருமந்திரம் 27 38

என்று சுந்தரக் கூத்திற்கு விளக்கம் தருகிறார் திருமூலர்.

இறைவனாகிய சிவபெருமான் ஏழ் அண்டத்திற்கு அப்பாலைக்கு அப்பால் உள்ள சாதாக்கியம், சக்தி என்பவற்றின் முடியாகிய நாதம் என்னும் தத்துவத்தின்மேல், அதாவது அண்டங்கடந்த அருள் வெளியில் தன் அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு உமையம்மை காணும்படி நிகழ்த்திய திருக்கூத்து இதுவாகும்.

பொற்பதிக் கூத்து

உயிர்களின் உள்ளங்களில் நின்றியற்றும் திருக்கூத்து பொற்பதிக் கூத்தாகும்.

"தெற்கு வடக்குக் கிழக்கு மேற் குச்சியில்
அற்புத மானதொருக் முகத்திலும்
ஒப்பில்பேரின்பத்துபய உபயத்துள்
தற்பரன் நின்று தனி நடஞ் செய்யுமே"

தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு. உச்சி எனும் திரைகளை நோக்கியுள்ள ஞானமயமான ஐந்து முகங்களும் உவமையில் பேரின்பந் தரும் அரு, உரு என்னும் இரண்டனுக்கும் காரணம் ஆக உள்ள அருவுருவத் திருமேனியை இடங்கொண்டு இறைவன் ஒப்பற்ற ஐந்தொழில் கூத்தான பொற்பதிக் கூத்தை நிகழ்த்துவான் என்று இந்த பொற்பதிக் கூத்துக்கு திருமந்திரம் விளக்கம் தருகிறது.

பொற்றில்லைக் கூத்து

அண்டத்தின் நடுவில் நின்றாடும் திருக்கூத்து
பொற்றில்லைக் கூத்தாகும்.

“அண்டங்கள் ஓரேழும் அம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்கள் ஐந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திருவம் பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே”

எழு வகைப்பட்ட அண்டங்களும் அழகிய சிறந்த
ஊராகவும் அவற்றைத் தம் நினைவில் அடக்கி நிற்கும்
பழைய ஆகாய வகை ஐந்தும் தலைநகராகத் தாமரைத்
தண்டின் நூல் போல அவற்றில் ஊடுருவி நிற்கும்
தமது அருளாற்றலே ஆடும் அரங்கமாகவும் கொண்டு
இயற்கைப் பேரறிவுப் பிழம்பாகிய சிவபெருமான்
இயற்றும் கூத்தே பொற்றில்லைக் கூத்து எனத்
திருமந்திரம் கூறுகிறது.

இஃது ஆகாயத்தில் நிகழ்த்தும் கூத்தாகும். பழைய
ஆகாயவகை என்பது அண்டங்களே ஆகாயமாக
விரிவடைதல். மாமாயையின் வகையாகிய நிவர்த்தி,
பிரதிடை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியத் தீதை என்பன
பழைய ஆகாய வகையாம். ஏழுவகை அண்டங்களிலும்
இறைவன் நடனமிடும் ஆகாய வெளி ஐந்தாம். அவை
குணங்கடந்த வெளி, குணவெளி, பெருவெளி, மெய்
வெளி, ஞாயிற்று வெளி. இந்த ஐந்து வெளியே
ஐம்பூதங்களிலும் விரவி ஐம்பூத ஆகாயமாகவும் விரியும்;
அவை மண்ணில் ஆகாயம், நீரில் ஆகாயம், நெருப்பில்
ஆகாயம், வாயுவில் ஆகாயம், ஆகாயத்தில் ஆகாயம்
என இறைவன் நடனமிடும் ஆகாயங்கள் ஐந்தாகும்.

அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டத்திலும் என்பது சித்தர் தத்துவமாகும். அண்டத்தில் உள்ள ஐந்து வகை ஆகாயத்தில் நடனமாடும் இறைவன் பிண்டத்திலுள்ள ஐந்து ஆகாயத்திலும் கூத்தியற்றுவான் என்பதும் இங்கு உணரப்படும். மூலாதாரம், உந்தி, நெஞ்சம், கழுத்து, புருவநடு என்பவற்றில் உள்ள வெளிகளை ஐந்து வகை ஆகாயங்கள் என்று தெளியின் பிண்ட ஆகாயம் புலப்படும். அண்ட ஆகாயத்தில் நடனமிடுதலைப் போலவே இறைவன் பிண்ட ஆகாயத்திலும் நடனமிடுவான் என்பது சித்தர் தத்துவமாகும். அண்டத்தில் தூல சூக்குமத் திருக்கூத்து இயற்றுவது போலவே பிண்டத்திலும் இறைவன் அதி சூக்குமத் திருக்கூத்தியற்றுவான் என்பது இங்கு உணரப்படும்.

அற்புதக் கூத்து

ஐந்தொழில் நடத்தும் திருக்கூத்து அற்புதக் கூத்தாகும். இந்த அற்புதக் கூத்து காரைக்காலம்மையாரின் பொருட்டு இறைவன் ஆடிய திருக்கூத்தாகக் கருதப்படுகிறது.

"குருவுரு வன்றிக் குனிக்கும் உருவம்
அருவுரு வாவது அந்த அருவே
திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வானும்
உருவரு வாகும் உமையவள் தானே"

என்பது அற்புதக் கூத்துக்கு திருமூலர் தரும் விளக்கமாகும்.

இனி இந்த ஐந்தொழில் கூத்து வகையே பின்னாளில் எழுவகைத் தாண்டவமாக விரிவடைந்தன என்பது கலைவல்லார் கூற்றாகும். வெறும் நாட்டியத்தை ரசிப்பது ஊமைப்படம் பார்ப்பது போல அந்த நாட்டியத்தைப் பின்னணி இசையுடன் சேர்த்து

ஆடும் போது பார்க்கும் போது அதுவே அற்புதமாகத் தோற்றமளிக்கின்றது.

இசையின் சுரங்கள் ஏழு சரிகமபதநி என்பன. ஐந்து கத்துக்களும் ஏழு சுரங்களுடன் இணைந்த நிலையில் தாண்டவங்களும் ஏழாயின. ஆனந்தத் தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், கௌரி தாண்டவம், திரிபுரதாண்டவம், காளிகாதாண்டவம், முனிதாண்டவம், சங்காரத்தாண்டவமாக ஐம்பொருள் தத்துவம் ஏழாக விரிவடைந்து தாண்டவமாக உருபெற்றனவாக நாட்டிய சாத்திரமும் கூறுகின்றது.

தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே ஆனந்தத் தாண்டவத்தையும், மதுரை வெள்ளியம்பலத்திலே சந்தியா தாண்டவத்தையும், பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பத்தூர்ச் சிற்சபையில் கௌரி தாண்டவத்தையும், திருக்குற்றாலத்துச் சித்திரசபையிலே திரிபுர தாண்டவத்தையும், திருவாலங்காட்டு இரத்தின சபையிலே காளி தாண்டவத்தையும், திருநெல்வேலி தாமிரசபையிலே முனி தாண்டவத்தையும் இருண்ட நள்ளிரவிலே சங்கார தாண்டவத்தையும் இறைவன் ஏழுவகைத் தாண்டவத்தையும் செய்தருளுவதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

★★★

4. சிதம்பர பூசை

இறைவன் திருநடனமிடும் அம்பலங்கள் ஐந்து. அவை பொன்னம்பலம், வெள்ளியம்பலம், தாமிர அம்பலம், இரத்தின அம்பலம், சித்திர அம்பலம் ஆகும். இவை முறையே சிதம்பரம். மதுரை, திருநெல்வேலி, திருவாலங்காடு, திருக்குற்றாலம் ஆகிய தலங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்படி தலங்கள் தோறும் இறைவன் திருநடனமிட்டாலும் இவைகளில் முதல் தலமான சிதம்பரத்தையே சிற்றம்பலமாகவும் பேரம்பலமாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அப்படி என்ன சிதம்பரத்திற்குத் தனிச் சிறப்பு இருக்க முடியும்? ஐந்து தலங்களிலும் இறைவன் திருநடனமிடும் சபைகள் இருந்தாலும் இந்த ஐந்து சபைகளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற சிறப்புமிக்கத் தலமாக சிதம்பரம் திகழ்கிறது. தமிழகத்தில் ஐம்பெரும் சபைகள் தனித்தனி ஊர்களில் அமைந்திருப்பினும் இந்த ஐந்து சபைகளின் கூறுகளையும் ஒருங்கே தன்னுள் கொண்டு சிற்சபை, பொற்சபை, தேவசபை, நிருத்தசபை, இராஜசபை எனும் ஐந்து சபைகளையும் உடையதாயிருப்பதால் சிதம்பரம் ஏனைய அம்பலங்களிலும் தனிச்சிறப்பைப் பெறுகிறது. ஆதலால் சிதம்பரத்தைப் பொது அம்பலம் அதாவது எல்லா அம்பலங்களுக்கும் பொதுவான அம்பலம் என்று சிறப்பிக்கின்றனர்.

சிற்பை

திருச்சிற்றம்பலம் என்று சிறப்பிக்கப் பெறும் சிற்பையானது சிதம்பரம் நடராசப் பெருமானின் மூலத்தானமாகும். இந்த சிற்பையில் நடராசப் பெருமானுக்கு வலது புறத்தில் சிதம்பர ரகசியம் உள்ளது. உருவம், அருவம், அருவுருவம் என்னும் மூன்று நிலைகளிலும் இறைவன் இந்தச் சிற்றம்பலத்திலே காட்சியளிக்கிறார்.

உருவமாக (சகளம்), நடராசர் தரிசனம் தருகிறார். அருவமாக (நிட்களம்) சிதம்பர ரகசியம், அருவுருவம் (சகள நிட்களம்) படிகலிங்கம், படிகலிங்கத்தை அழகிய சிற்றம்பலமுடையன் என்று குறிப்பிடுவர். இவர்களேயன்றி இந்தச் சிற்பையுள் இரத்தின சபாபதியும் சுவர்ண பைரவரும் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

கனகசபை

சிற்றம்பலத்தின் முன்மண்டபம் இங்கு தினசரி இரத்தின சபாபதிக்கும் படிக லிங்கத்திற்கும் நடைபெறும் அபிஷேக ஆராதனைகள் சிறப்பானவை. நடராசர் சிறப்பு திருமஞ்சனம் பெறும் அம்பலமும் இதுவே. இது சிற்றம்பலத்துக்கு எதிரே அமைந்துள்ளதால் இதனை எதிரம்பலம் என்றும் அழைப்பர். இந்த அம்பலத்துக்கு வாயில் நேர்ப்புறமாக இல்லாமல் பக்க வாட்டங்களில் அமைந்துள்ளது.

தேவசபை

உற்சவ நடராசர் எழுந்தருளும் இடமாதலின் இஃது பேரம்பலம் என்ற சிறப்பையும் பெறுகிறது.

நிருத்த சபை

கனகசபையின் திருமுன்னர் கொடி மரத்தின் தென்பால் அமைந்துள்ள இவ்வம்பலம் சித்திர வேலைப்பாடமைந்த தூண்களையும் குதிரைகள் பூட்டிய தேர் போன்ற அமைப்புகளையும் உடையதால் இஃது தேரம்பலம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இராஜசபை

சிதம்பரத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபமே இராஜசபை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆருத்ரா தரிசனமும் ஆனித் திருமஞ்சன தரிசனமும் இம்மண்டபத்தில் நடைபெறுவதால் இது சிறப்பு பெற்ற சபையாகக் கூறப் பெறுகிறது. சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்தை இந்த ராஜசபையில் தான் அரங்கேற்றினார் என்பது இச்சபையின் இன்னுமொரு சிறப்பாகும்.

"உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லானிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்ச்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்"

என்று சேக்கிழார் பெரிய புராணம் பாட அவருக்கு 'உலகெலாம்' என்று முதலடி எடுத்துக் கொடுக்கப் பெற்ற சிறப்பு மிக்க அம்பலமும் இதுவே.

சிதம்பரம் எல்லா அம்பலங்களுக்கு மட்டுமா பொது. எல்லா சமயத்தாருக்கும்ல்லவா பொதுவான தலமாகக் கருதப்படுகிறது என்பதைத் தாயுமானவர் "எச்சமயத்தவர்களும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர்" என்று ஆசார புவனத்தில் சொல்லுகின்றார்.

"சன்மார்க்க ஞான மதின் பொருளும் வீறு
 சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானொன்றாகப்
 பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்டதில்லை
 பகர்வரிய தில்லை மன்றுப் பார்த்த போதங்
 கென்மார்க்கம் இருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
 எச்சமயத்தவர்களும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர்

.....
 சன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே
 கண்டவுடன் ஆனந்தங் காண்ட லாகும்"

இன்னும் அனைத்து உலகும் தொழும் தில்லை
 எனவும், எல்லோரும் இறைஞ்சும் தில்லை என
 மாணிக்கவாசகப் பெருமானும், எச்சமய முடிவுகளும்
 திருச்சிற்றம்பலத்தே இருந்தது என வள்ளற் பெருமானும்
 சிதம்பரத்தின் தனிச் சிறப்பாகக் கூறுவர்.

ஐம்பூதத் தலம்

ஐந்து அம்பலங்களுக்கும் பொதுவாயிருந்து பொது
 அம்பலம் என்று சிறப்பு பெற்றது போலவே, தனித்தனியே
 கூறப்படும் ஐம்பூதத் தலங்களில் சிதம்பரம் ஆகாயத்
 தலமாகக் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. இப்படி ஆகாயத்
 தலமாகக் குறிக்கப்பெறும் இந்தச் சிதம்பரம் ஐம்பூதக்
 கூறுகளையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பதால்
 சிதம்பரமே பஞ்சபூதத் தலமாகிறது.

சிதம்பரத்தில் உள்ள கனகசபை மண்ணின் தத்து
 வமாகவும், இராஜசபையானது நீரின் தத்துவமாகவும்,
 தேவசபையானது தீயின் தத்துவமாகவும், நிருத்த
 சபையானது வாயுவின் தத்துவமாகவும், சிற்சபையானது
 ஆகாயக் கூறாகவும் கருதி வழிபடப்படுவதால்

பஞ்சபூதக் கூறுகளும் ஒன்று சேர்ந்த 'ஐம்பூதத் தலமாக' சிதம்பரம் வணங்கப் பெறுகிறது.

ஆனந்தத் தாண்டவம்

இறைவனின் ஐஞ்செயல் தாண்டவங்கள் ஏழினுள் ஆக்கல் செயலுக்கு காளிகா தாண்டவத்தையும், காத்தல் செயலுக்கு சந்தியா தாண்டவத்தையும், அழித்தல் செயலுக்கு சங்காரதாண்டவத்தையும், மறைத்தல் செயலுக்கு திரிபுர தாண்டவத்தையும், அருளல் செயலுக்கு ஊர்த்துவ தாண்டவத்தையும் தனித்தனியே குறிப்பிடினும் இந்த ஐஞ்செயல்களையும் ஒருங்கே தன்னுள் அடக்கிய பெருஞ்சிறப்பு பெற்ற தாண்டவமும் ஒன்றுண்டு. அதுதான் தில்லையில் இறைவன் ஆடியருளும் ஆனந்தத் தாண்டவம். இதனைத் திருமூலர்.

அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரன் அங்கி தன்னில் அறையிற்சங் காரம்
அரனுற்றணைப்பில் அமருந்திரோதாயி
அரனடி யென்றும் அனுக்கிரகம் என்னே**

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழிலையும் வடமொழியில் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அனுக்கிரகம் என்று குறிப்பிடுவர். இந்த ஐந்தொழிலையும் ஒருங்கே தன்னுள் அடக்கிய நடனம் ஆனந்தத்தாண்டவம்

தோற்றம் துடியதனில் தோயும், திதி அமைப்பில்
சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றுமோ

ஊன்று மலர்ப்பாதத்தில் உற்றதிரோதம் முத்தி
நான்ற மலர்ப்பாதத்தே நாடு*

என்பது மனவாசங்கடந்தார் குறிப்பு.

ஆனந்தத் தாண்டவம் எப்படி ஐந்தொழில் செய்யும்
நடனம் ஆகும் என்பதற்கு மேலே சொன்ன உண்மை
விளக்கம் விடையளிக்கிறது.

துடிசேர் கரம் (உடுக்கை ஏந்திய கரம்)

இறைவனின் உடுக்கை ஏந்திய கரம் படைத்தல்
தொழிலைச் செய்கிறது. உடுக்கையானது நாத
தத்துவத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகாயத் தலமாகிய
அம்பலத்தில் நடனமாடும் இறைவன் நாத தத்துவத்தின்
அறிகுறியாக உடுக்கையை ஏந்தியிருக்கிறார். படைத்தல்
மங்களகரமானது, முதன்மையானது. ஆகவே
இத்தத்துவத்தின் விளக்கமாகவே இந்தத் துடியை மேல்
வலக்கையில் ஏந்தியுள்ளார்.

அமைத்தல் திதி (அபயகரம்)

நடராசப் பெருமானின் இன்னொரு வலக்கை
அபய முத்திரையைச் சுட்டுகிறது. அபய முத்திரை
காத்தல் செயலைக் குறிக்கும். அபயங் காட்டுவதான
இந்தக் கரத்தை அமைத்தகரம் என்றும் கூறுவர்.
"அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்த பொற்கரமே".
அபயகரமானது, உலகங்களைக் காக்கின்ற சக்தி
என்பது காமிகாகமம்'.

தீ ஏந்திய கை (சங்காரம்)

“அங்கிதன்னில் அறையில் சங்காரம்” என்று திருமூலர் குறிப்பிடுவது இறைவனின் தீயேந்திய இடக்கையை ஆகும்.

சங்காரச் சக்தியான தீச்சுடரானது மகாமாயையின் மேலிருக்கிற பொருட்களை வெளிப்படுத்துகிறதாயும் விளக்காம் அல்லது வெளிச்சம் அளிப்பதாயும், பாசங்களை, தீவினைப் பயன்களை எரித்து நீராக்குகிறதாயும் இருக்கிறது. ஆதலால் இத்தீயேந்திய கரம் அழித்தல் தொழிலைச் செய்வதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வீசிய திருக்கரம்

உயிர் பேரின்ப நிலையை அடைகின்ற செய்தியைக் குறிக்கும். இந்த வீசிய திருக்கரம் தூக்கிய திருவடியைக் காட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்தத் தூக்கிய திருவடியில் என்னதான் இருக்கிறது?

தூக்கிய திருவடி (அருளல்)

இறைவன் இடது காலைத் தூக்கி ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்கிறார். இந்தத் தூக்கிய திருவடி குஞ்சிதபாதம் எனப்படும். இது அருளல் தொழிலைச் செய்கிறது. அதாவது தூக்கிய பாதமானது உயிர் மலத்தினின்று விடுபட்ட நிலையைக் குறிக்கிறது.

அடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்றும் திருமந்திரமும், முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே என்று உண்மை விளக்கமும், அளவில் பேரின்பம் கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சிதபதமே என்று சிதம்பர மும்மணிக்கோவையும்

சுட்டுவதும் அருளல் தொழிலைச் செய்கின்ற இந்தத் தூக்கிய திருவடியையேயாகும்.

ஊன்றிய திருவடி (மறைத்தல்)

மறைத்தல் என்னும் செயல் ஆடல் வல்லானின் ஊன்றிய திருவடியாகும். இந்த ஊன்றிய வலது திருவடி உயிர்களுக்கு ஏற்படும் நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகளை அனுபவிக்கச் செய்து, இருவினையொப்பு, மலபரிபாக என்னும் நிலையை ஏற்படச் செய்கிறது. 'ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோதம்' என்பது உண்மை விளக்கமாகும்.

சிதம்பர மும்மணிக்கோவையில் இந்த ஊன்றிய திருவடி "மறைத்து நின்று ஊட்டுவதாகும் நின் ஊன்றிய பதமே" என்று மறைத்தல் தொழிலை உணர்த்துகின்றது.

முயலகன்

நடராசப் பெருமானுடைய ஊன்றிய பாதத்தின் கீழே முயலகன் உருவம் காணப்படும். முயலகன் உருவம் பாசத்துடன் இருக்கும் ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. முயலகனைக் கரு என்றும் குறள் என்றும் கூறுவர். கருவின் மிதித்த கமலபாதம் என்பது திருமந்திரம்.

ஆனந்தத்தாண்டவம் ஐந்தொழில்களையும் செய்வதாக அமைவதால் 'பஞ்சகிருத்திய நடனம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆனந்தத் தாண்டவத்தில் 'சிவாய நம' எனும் ஐந்தெழுத்து மந்திரமும் அடங்கியிருப்பதால் இஃது பஞ்சாக்கர நடனமும் ஆகும்.

உடுக்கையாகிய துடியை ஏந்திய கை 'சி' என்னும் எழுத்தையும், வீசிய கரம் 'வா' என்னும் எழுத்தையும், அபய முத்திரையுள்ள கை 'ய' என்னும் எழுத்தையும், தீச்சுடரை ஏந்திய கை 'ந' என்னும் எழுத்தையும், முயலகன் 'ம' என்னும் எழுத்தையும் குறிப்பதாக மனவாசகங்கடந்தார் கூறுகின்றார்.

சேர்க்கும் துடிசிகரம், சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கி லிறைக்கு
அங்கி நகரம், அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான். *

மேலே சொன்ன மந்திரம் சூக்கும் பஞ்சாக்கர நடனமாகும். இதனை ஊன நடனம் என்றும் கூறுவர். இனி ந, ம, சி, வா, ய என்பதை 'ந' என்பது திருவடிக்கும், 'ம' என்பதை திருவயிற்றுக்கும், 'சி' என்பதை தோள்களுக்கும், 'வா' என்பதை முகத்துக்கும், 'ய' என்பதை விரிசடைக்கும் பொருத்திக்காட்டி இந்த நடனத்தை ஞான நடனமாக அதாவது சூக்கும் பஞ்சாக்கர நடனமாக உவமிப்பதும் உண்டும்.

ஆடும் படிபுகள் நல் அம்பலத்தான் ஐயனே
நாடும் திருவடியி லேநகரம் - கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வா முடியப் பார்**

என்பது உண்மை விளக்கம்.

* உண்மை விளக்கம் 33

** உண்மை விளக்கம் 32

உடுக்கை ஏந்திய திருக்கையால் மாயையை நீக்கி, அனல் ஏந்திய திருக்கரத்தால் வல்வினையைச் சுட்டு, ஊன்றிய திரு அடியால் மலம் மேலிடாமல் அடுக்கி, தூக்கிய திருவடியால் அருள் தான் எடுத்து, நேயத்தால் அமைத்த திருக்கரத்தால் ஆன்மாவை ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுத்தல் எம் தந்தையார் திருக்கூத்து முறைமை ஆம் என்று இத்திருக்கூத்து முறைமை கூறப்படுகிறது.

இத்துணை சிறப்பு மிக்க ஆனந்தத் தாண்டவத்தை இறைவன் சிதம்பரத்தில் மட்டுமே ஆடுகின்றான். அதனால்தான் சிதம்பரம் திருமுறைகளில் முதல் தலமாக வைத்து எண்ணப்படுகிறது.

"சிதம்பரம் என்னும் கோயில் வெறும் கல்லன்று, மண்ணன்று, சுவரன்று; கட்டிடமன்று. பின்னை என்னை? அஃதொரு கலை. அக்கலை மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. ஒன்று ஞான சபை, மற்றொன்று நடராச மன்றம்; இன்னொன்று சிவகாமிப் பொது. ஞானசபை சிவத்தின் கடந்த நிலையை அறிவுறுத்துவது, சிவகாமி வடிவம் இயற்கை அன்னையின் அறிகுறி. கடந்த சிவம், இயற்கை சிவகாமியிடம் கலந்துள்ள நிலையில் எழும் இயக்கத்தை உணர்த்துவது நாராச ஓவியம்" இதற்கு நீண்ட விளக்கம் வேண்டுவதில்லை. நடராச வள்ளலின் இயக்கம் திருக்கூத்து ஓரிடத்தில் மட்டும் நிகழ்வதன்று. அஃது எங்கும் நிகழ்வது. நீக்கமற நிகழ்வது என்ற திரு.வி.க.வின் அணிந்துரையும் எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநடனம் என்ற திருமூலரின் வாக்கினையும் ஒப்ப ஆனந்தத் தாண்டவத்தின் பெருமையும் சிதம்பரத்தின் பெருமையும் புலனாகும்.

சிதம்பர ரகசியம்

இந்த ஆனந்தத் தாண்டவத்தை நம்மால் சாதாரணமாகக் காண இயலுமோ எனில் இயலாது என்று கூறி அஃது இரகசியமானது என்கின்றனர். அது என்ன சிதம்பர ரகசியம்? நாம் அந்த ரகசியத்தைப் பார்த்தே ஆக வேண்டும் என்று சிதம்பரத்திற்குப் புறப்படுகிறோம்.

சிதம்பரத்தில் நடராசப் பெருமான் திருநடம் புரியும் சிற் சபையில் நடராசப் பெருமானுக்கு வலப்புறத்தில் 'சிதம்பர ரகசியம்' என்றொரு சந்நதி காணப்படுகிறது. இறைவனை அருவமாக வழிபடும் சந்நதி ஆதலால் இஃது ரகசியம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இந்த ரகசியம் எப்போதும் திரையால் மறைக்கப் பட்டிருக்கும். இது போன்று மற்ற எல்லா சந்நதிகளும் எப்போதும் திரையால் மறைக்கப்படுவதில்லை. அபிஷேக, அலங்கார நைவேத்திய காலங்களில் மட்டுமே சந்நதிகளில் திரையிடுதல் வழக்கம்.

திரையிட்டு மறைக்கப்படும் பொருளைக் காண எப்போதுமே ஆர்வம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. திரைக்குப் பின்னால் இருக்கும் மூர்த்தியைக் கள்ளத்தனமாகவேணும் தரிசித்து விட மனம் ஆர்வமாக இருக்கிறது.

சிதம்பர ரகசியத்தை மூடியிருக்கும் திரையின் வெளிப்புறம் கறுப்பும், உப்புறம் சிவப்பும் உடைய கறுப்பு சிவப்புப் பட்டுத் துணிகளால் தைக்கப்பட்டிருக்கும். தினசரி நடைபெறும் ஆறுகால பூசைகளிலும் ஒவ்வொரு கால பூசையின் நிறைவில் மூன்று முறை திரையைத்

தூக்கி இறைவனைத் தரிசனம் செய்விப்பர். திரையைத் தூக்கியவுடன் சுவாமியை ஆவலாய்ப் பார்க்க முற்படும் போது அங்கே வெட்ட வெளி மட்டுமே காணப்படும்.

அங்குள்ள சுவரைப் பார்ப்போமானால் சுவரில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட வில்வச் சரங்கள் (மாலைகள்) தொங்கவிடப்பட்டிருப்பது புலனாகும். அந்த இடத்தில் சுவரில் சிதம்பரச் சக்கரம் நிறுவப் பெற்றுள்ளது. இங்கு மூடியிருக்கும் திரையோ, வில்வச்சரங்களோ அல்லது சிதம்பரச் சக்கரமோ ரகசியமல்ல; திரைக்குள் உள்ள வெட்ட வெளியே ரகசியமாகும். இறைவன் ஆகாயவெளியில் அருவமாய் எழுந்தருளியுள்ளான் என்பதே 'சிதம்பர ரகசியம்'.

சிதம்பரம் ஆகாயத்தலம். இங்கு ஆகாய வெளியில் இறைவன் ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடுகின்றார். அந்த நடனத்தை நம் ஊனக் கண்கள் தரிசிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அதன் குறியீடாகிய வில்வச் சரங்களைத் தொங்கவிட்டுள்ளனர். வேறு எந்தச் சிவாலயத்திலும் இந்த ரகசியம் இல்லாத நிலையில் தில்லையில் மட்டுமே இந்த ரகசியம் தனி சிறப்பாகக் காணப்படுதலின் கோயில்களில் சிறந்தது சிதம்பரம்; அதனுள்ளும் அதன் ரகசியம் சிறந்தது என்ற அனுபவ மொழி உருவாயிற்று.

இதில் இன்னொரு சிறப்பு என்னவென்றால் மற்ற எல்லாக் கோயில்களிலுமுள்ள தெய்வசக்திகள் நள்ளிரவு வழிபாட்டுக்குப்பின் சிதம்பர ரகசியத்தில் வந்து ஒடுங்குவதாம். பின்னர் அதிகாலை முதற்கால வழிபாட்டுக்குத் தத்தம் கோயில்களைச் சார்வதாயும் ஓர் ஐதீகம் கூறப்படுகின்றது.

சிதம்பர ரகசியத்தின் பொருளை உணர்ந்ததும் அங்கு அருள் வெளியில் நடனமிடும் நடராசப் பெருமானைத் தரிசிக்க இயலாவிட்டாலும் அங்கு நடைபெறும் சிதம்பர பூசையைப் பற்றியாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

நான்கு திசைகளே வாயில்களாக அமையும் பொருட்டு தில்லையில் வாயில்கள் சமைத்தாலும் அந்த நான்கு வாயில்களுக்கு இன்னுமொரு சிறப்பும் உண்டு. சிதம்பரத்தில் அருள்வெளியில் நடனமிடும் ஆடல் வல்லானைத் தரிசனம் செய்வதற்காக சமயக்குரவர் நால்வரும் நான்கு வாயில் வழியாக வந்து தரிசனம் செய்தனர் என்பது பெரும்பாலோர் அறிந்திராத செய்தியாகும்.

சிதம்பரத்தின் கிழக்கு வாசல் வழியாக மாணிக்க வாசகரும், தெற்கு வாசல் வழியாக திருஞானசம்பந்தரும், மேற்கு வாசல் வழியாக திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், வடக்கு வாசல் வழியாக சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளும் வந்து வழிபட்டனர் என நூல்கள் கூறுகின்றன.*

நால்வரும் வந்து வழிபட்ட அந்த சிதம்பர வழிபாட்டைப் பற்றி நாமும் கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

★★★

* திருக்கோயில் (திங்களிதழ்) நவம்பர் 1975

5. திருவம்பலச் சக்கரம்

சித்தர்கள் திருவாக்கிலே செம்பு பொன்னாதல் என்றொரு வாசகம் உண்டு. இதை "ரசவாத வித்தை" என்று பெரும்பாலோர் பொருள் கொள்கின்றனர். செம்பு உலோகத்தைப் பொன்னாக மாற்றும் வித்தை என்று மேலெழுந்த வாரியாகப் பொருள் தென்படினும் செம்பு பொன்னாதல் என்பது ரதவாத வித்தையன்று. அஃது யந்திர பூசையைக் குறித்து நின்றது. செம்பு என்பது செப்புத் தகட்டால் ஆன யந்திரம். பொன் என்பது பொன்னம்பலம். செப்புத் தகட்டில் வரையப்பட்ட யந்திரங்களைப் பூசனை செய்தால் அங்கு பொன்னம்பலக் கூத்தனின் தரிசனம் புலனாகும் என்பது இவ்வாசகத்தின் ஆழ்ந்த மெய்ப்பொருளாகும்.

செம்பு உலோகம் என்பது அநாதியே களிம்போடு கூடியிருத்தல் போல ஆன்மாக்களும் அநாதியே ஆதலால் அஃது ஆணவமலத்தோடு கூடியிருக்கும் தன்மையன. செம்பானது இரசக் குளிகையினால் களிம்பற்றுப் பொன்னாதல் போல ஆன்மாக்களும் ஞானாசாரியாருடைய நோக்கால் தொடு உணர்வால் உபதேசத்தால் மல நீக்கம் பெற்று ஞான ஒளி பெற்றுத் திகழும். இப்படி ஆணவ மலம் நீங்கி சிவஞானம் பெற்று அதிலே திளைத்து முற்றிய நிலையே சிற்பரம் என்பது. அப்படி செம்பு பொன்னாகும் நிலையே திருவம்பலத் தரிசனமாகும் என்று இதற்குச் சித்தர்கள் விளக்கம் காட்டுகின்றனர்.

அம்பலத்துள் ஆனந்தக் கூத்தாடும் ஆடல் வல்லானின் திருவடிவத்தை மந்திர யந்திர தந்திர வழிபாடுகளால் பலரும் பூசை செய்கின்றனர். இந்த மூவகை சிதம்பர பூசை முறைகளில் யந்திர வழிபாட்டு முறையே மிகவும் பயன்தரத்தக்கது என்பது சித்தர்களின் அனுபவ உண்மை.

'சிவாய நம' என்னும் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை ஓதினால் செம்பு பொன்னாகும். அவ்வண்ணம் செம்பு பொன்னாகத் திரண்டு ஒன்றானதே சிற்பரமாம். இந்தச் சிற்பரமத்தைக் கோடுகளாலும் அட்சரங்களாலும் யந்திரத்துள் அடக்கி அந்த யந்திரத்தினைப் பூசை செய்து அங்கு சிவ தரிசனம் காண்பதே திருவம்பலத் தரிசனமாகும்.

இப்படி யந்திர வடிவில் சிதம்பர பூசையை (திருவம்பல பூசையை) காண்பதற்கான யந்திரத்தை அதாவது சக்கரத்தை அமைத்தவர் திருமூலர் என்ற கருத்து நிலவினாலும் இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்திற்கு முதன் முதலில் வடிவம் கொடுத்து நாதவிந்து மந்திர வித்துக்கள் பதித்து (Positive Negative) வழிபாடு செய்தவர் பழனி முருகன் தண்டாயுதபாணி சுவாமிகள் என்று சித்தர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

பழனி முருகனால் வடிவமைக்கப்பட்ட இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தை கிரேதா யுகத்தில் பிரமன் வழிபட்டு முக்தி நலம் கண்டார். அதற்குப் பிறகு திரேதா யுகத்தில் கவுசிகர் வழிபட்டு முக்தி பேறு கண்டார். இவரைத் தொடர்ந்து துவாபர யுகத்தில் போகநாதர் வழிபட்டார் என்றும், அவருக்குப்பின் கலியுகத்தில் போகரின் சீடரான புலிப்பாணிச் சித்தர் வழிபட்டு முக்திபேறு அடைந்துள்ளார் என்பது சித்தர் பாடல்கள் தரும் செய்தியாகும். இப்படி ஆளாளுக்கு சிதம்பர

பூசை செய்து திருவம்பல தரிசனம் செய்திருந்தாலும் இந்தச் சிதம்பர பூசை முறையை திருவம்பலச் சக்கர ரகசியத்தை ஏனைய சித்தர்கள் ரகசியமாய் மறைத்து வைத்த நிலையில் திருமூலரும் புலிப்பாணி சித்தரும் மட்டுமே வெளி உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினர்.

திருமூலரும் புலிப்பாணியும்

ஏனைய சித்தர்கள் சிதம்பர ரகசியமாய் மறைத்து வைத்த இந்தத் திருவம்பலப் பூசையை தம் பாடல்களில் முழுவதுமாய் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை புலிப்பாணி சித்தரையே சாரும். திருமூலரும் திருமந்திரத்தில் திருவம்பலச் சக்கரம் என்ற தலைப்பில் இதனை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார் என்றாலும் அஃது மெத்தப் படித்த ஆன்மீக வாதிகளுக்கே புரியும் வண்ணம் ரத்தினச் சுருக்கமாய்க் காணப்படுகிறது. ஆனால் புலிப்பாணியின் திருவம்பலச் சக்கரத்தில் சிதம்பரப்பொருள் வெட்ட வெளிச்சமாய்த் தெளிவாய் புலனாகிறது.

திருமூலரும், புலிப்பாணியும் திருவம்பலச் சக்கரத்திற்கு யந்திரக் கட்டடங்களமைப்பதில் 25 அறைகள் மற்றும் 50 அறைகள் உள்ளவைகளில் ஒன்றுபட்டாலும் அந்தச் சக்கரங்களை நிறைப்பதில் உள்ள மந்திர எழுத்துக்களில் வேறுபடுகின்றனர்.

திருமூலர் குறுக்கிலும் நெடுக்கிலும் ஆறு ஆறு கோடுகள் வரைந்து அவற்றின் கட்டடங்களில் சிவாய நம என்னும் பஞ்சாட்சர மந்திர எழுத்துக்களை அமைத்துள்ளார். ஆனால் புலிப்பாணியோ இவ்விதக் கட்டடங்களில் இந்தப் பஞ்சாட்சர எழுத்துக்களைச் சித்திர வடிவங்களாக சதுரம், பிறை, முக்கோணம், அறுகோணம், முழு வட்டம் ஆகிய வடிவங்களில் நிறைத்து சித்திரச் சக்கரமாக அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

திருமூலர் திருவம்பலச் சக்கரத்தை இறைவன் திருவருளால் தாமே வடிவமைத்து அறிமுகப்படுத்தியதாகக் கூறிக் கொள்கிறார். ஆனால் புலிப்பாணி சித்தரோ இந்தச் சிதம்பர மகாமந்திர சக்கரத்திற்கு முதன் முதலில் வடிவம் வழங்கி மந்திரங்கள் பதித்து வழிபட்டு அதில் உள்ள அனைத்து சித்துக்களும் கைவரப்பெற்று இறையருள் பெற்றவர் பழனி தண்டாயுதபாணிக் கடவுள் என்று கூறுவதுடன் இந்த வழிபாட்டை அவருக்குப் பின் பிரமன், கவுசிக முனிவர், போகர் ஆகியோர் பின்பற்றினர் என்று கூறி தம் குருவான போகர் மூலமாக இந்தச் சிதம்பர மகாமந்திர விஞ்ஞான வழிபாட்டை அறிந்ததாகவும் உலக நலன் கருதிதான் இதனை வெளி உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துவதாகவும் கூறுகின்றார்.

திருமூலர் தனித்தனியே பஞ்சாட்சர அட்சரத்தை இலிங்க வடிவமாக, ஓங்கார வடிவமாக, ஸ்வஸ்திக் வடிவமாக, மந்திரத் திருமேனியாக (பஞ்சாட்சர திருமேனியாக) விரிவுபடுத்திக் காட்டினும் இவைகள் மந்திர மூர்த்தங்களாக 25 அறை கட்டடங்களில் புலிப்பாணியால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது.

இந்த 25 அறை கட்டடங்களுக்குப் பதிலாக 50 அறை கட்டடங்கள் நிரம்பிய பெரியதொரு சிதம்பர வழிபாட்டு முறை இந்த இரு சித்தர்களாலும் கூறப்பட்டாலும் புலிப்பாணியின் சக்கர வடிவம் கிடைக்காத நிலையில் திருமூலரின் 5 எழுத்து சக்கரம் மட்டுமே நமக்கு வடிவம் காட்டி நின்றது. புலிப்பாணியின் சிதம்பர பூசை 50 என்ற நூல் ஒன்று இருப்பதாகக் கேள்விப்பட முடிகிறதே தவிர இக்காலத்தில் அஃது கிடைத்தற்கரியதாய் காணப்படுகிறது. ஆதலால் இந்நூலில் சிதம்பர பூசை 25 மட்டுமே அதாவது 25 அறைகள் கொண்ட திருவம்பலச் சக்கரம் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது.

வேறுசில சித்தர்களும் இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தைப் பாடியுள்ளனர் என்றாலும் அவர்களின் பாடல்களில் இச்சக்கரத்தைப் பற்றிய முழுமையான செய்திகளை அறிந்துகொள்ள இயலாது.

திருமூலரின் திருவம்பலச் சக்கரம்

திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக ஈராறு கீறித்
திருவம் பலமாக இருபத்தைஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே"

என்பது திருமூலரின் திருவம்பலச் சக்கர அறிமுகமாகும்.

திருவம்பலத்தை வடிவமாக்கித் தரிசிக்க நெடுக்கும் குறுக்குமாக ஆறு கோடுகளாகக் கீறி மாறுபட்ட வம்பு அல்லேமாக இருபத்தைந்து அறைகளாக்கி அதில் சிவயநம என்ற அட்சரங்களைப் பொறிக்க வேண்டும்.

இதில் சிகார எழுத்தாகிய 'சி' நடுநாயகமாய் நின்று இரண்டு முக்கோணங்களாகப் பிரியும் வண்ணம் அமைத்து ஒடுக்க முறையும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை அமைத்துள்ளார்.

இதில் சிவயநம என்பது ஒவ்வொரு எழுத்தாக ஒலி குறைந்து இறுதியில் சிகாரத்தில் ஒன்றும், இவ்விதம் 'சி' ஒடுக்கம் காணும் திருவம்பலச் சக்கரத்தை 884 ஆம் திருமந்திரப் பாடலில் திருமூலர் அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

சி	வ	ய	ந	ம
வ	சி	ய	ந	ம
ய	வ	சி	ந	ம
ந	ய	வ	சி	ம
ம	ந	ய	வ	சி

இதே இருபத்தைந்து அறை திருவம்பலச் சக்கரத்தை 903 ஆம் திருமந்திரத்தில் சிகாரம் முதலாக சிகாரம் ஈராக மாறும் தோற்ற முறையையும் கூறி சக்கரங்களை மாற்றி அமைத்தும் காட்டுகின்றார்.

சி	வா	ய	ந	ம
ம	சி	வா	ய	ந
ந	ம	சி	வா	ய
ய	ந	ம	சி	வா
வா	ய	ந	ம	சி

எங்கும் இருக்கின்ற 'பரசிவம்' திருவம்பலச் சக்கரத்துள் நாற்கோண வடிவத்திலும் முக்கோண வடிவத்திலும் சமசதுர வடிவத்திலும் எங்குமாய் ஒரு மனையிலேனும் ஒன்றியிருக்கும் என இறைவனின் எல்லாமாய் நிறைந்திருக்கும் நிலையைக் கூறி அதற்கொரு சக்கரத்தையும் அறிமுகப்படுத்துகின்றார் திருமூலர்.

பன்னிரண்டு நேர் கோடுகளைக் குறுக்கும் நெடுக்குமாய் அமைத்து, நூற்றிருபத்தொரு மனைகளாக்க வேண்டும். இதில் சிவாக்கரமாகிய சிகாரத்தை மையமாக அமைத்து அதையே எண் திசைகளிலும் மூலைக்கொன்றாக அமைத்து இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் நிலையையும் ஓரிடத்து இருக்கும் நிலையையும் புலப்படுத்த வேண்டும் என்கிறார் திருமூலர்.

இதில் மத்தியில் இடப்பட்ட 'சி' ஆனது இறைவன் ஆடும் நிலையையும் ஏனைய எட்டு திசைக் கூட்டங்களில் இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் நிலையையும் குறித்து நின்றது.

'சிவயநம்' என்பதில் 'சி' இறைவனாகவும் 'வயநம்' என்பது உயிர்களாகவும் சித்தரித்து 'சி' இறைவனை ஓரிடத்தும் எங்குமாயும் நிறைந்திருக்கும் நிலையைச் சுட்டிய திருமூலர் உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு இறைவன் பஞ்சபூதங்களாயும் நிறைந்துள்ள நிலையை இத்திருவம்பலச் சக்கரத்துள் அமைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சிகாரத்தை மூல எழுத்தாகிய பிரணவமாகக் கொண்டு விண்ணாய், மண்ணாய், நீராய், காற்றாய், கனலாய், இறைவன் பஞ்ச பூதங்களிலும் கலந்துறையும் நிலையை 'சிகாரத்தை மையப்புள்ளியாகக் கொண்டு வகர சதுரமும், அதனையடுத்து யகர சதுரமும், அதன்பின் நகர சதுரமும் தொடர்ந்து மகர சதுரமும் இறுதியாக எல்லாம் கலந்த திருவைந்தெழுத்தை ஒவ்வொரு மனையின் கண்ணும் அமைத்து இத்திருவம்பலச் சக்கரத்திற்கு மந்திர ஒளியை ஊட்டுகின்றார்.

"இருந்த இவ் வட்டங்கள் ஈராறி ரேகை
இருந்த இரேகைமேல் ஈரா றிருத்தி
இருந்த மனைகளும் ஈராறு பத்தொன்று
இருந்த மனையொன்றில் எய்துவன் றானே"

வெறுமனே திருவம்பலச் சக்கரத்துள் இறைவனை வரைந்து அடைத்து விட்டால் மட்டுமே போதுமா? அந்தச் சக்கரத்துள் இறைவன் திருக்கூத்தை இயற்றுவதற்கு மந்திர உருவேற்ற வேண்டுமே! அதற்காகத் திருமூலர் அசபை மந்திரத்தையும் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்றார்.

பல கலைகளையும் தரிசித்து வல்லவராகிய அனுபவ ஞானிகளால் சொல்லப்படுபவை 'ஹம்' 'சம்' என்னும்

இரு அசபை மந்திரங்களே. இந்த அசபா தியானத்தால் விளைவன பிரணவமும் பஞ்சாக்கராதிகளுமாம். இஃது சங்கார தாண்டவ முறையில் உச்சரிக்கப்படுவது. ஆதலால் இது மூலத்தில் அடங்கி நின்று பரவுகிறது.

சங்கர தாண்டவ முறை என்பது ஞான நடன அமைப்பு அதாவது சிவாய நம என்ற முறை. இதில் 'ஹம்ச' என்று உரைச் சிவத்துடன் ஒன்றச் செய்வது சங்கார கிரமமாம்.*

சி	வ	ய	ந	ம	சி	வ	ய	ந	ம	சி
ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	வ
ந	ம	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ம	ய
ய	ம	ந	ய	ய	ய	ய	ய	ந	ம	ந
வ	ம	ந	ய	வ	வ	வ	ய	ந	ம	ம
சி	ம	ந	ய	வ	சி	வ	ய	ந	ம	சி
ம	ம	ந	ய	வ	வ	வ	ய	ந	ம	வ
ந	ம	ந	ய	ய	ய	ய	ய	ந	ம	ய
ய	ம	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ந	ம	ந
வ	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம	ம
சி	ம	ந	ய	வ	சி	ம	ந	ய	வ	சி

அசபா மந்திரமான ஹம் என்பது உயிரையும் 'ஸ' என்பது சிவத்தையும் உணர்த்துவன. உயிரானது இறையொளியில் அடங்கி இருக்குமானால் இறைவனுடைய பிரணவ பஞ்சாக்கர வடிவுகள் அனுபவ சித்தியாம். அஃது மூலாதாரம் முதல் சங்கார தாண்டவ முறையில் தியானிக்கப்படுவதால் வியாபகத் தன்மை சித்திக்கும் என்கிறார்.

* திருமந்திரச் சக்கரங்கள் - சி.எஸ். முருகேசன் ப.20

திருக்கூத்து நிகழுகின்ற இடத்தில் எல்லாம் அமலமாய் இருக்குமாதலால் இந்த அசபையை இவ்வாறு அறிந்து அனுபவித்தலே ஆகமமும், வேதமும், சிவகதியுமாய் அமையும். திருக்கூத்தே சிவமாய், சக்தியுமாய் எல்லாமுமாய் நிற்கும். ஆதலால் அங்கு இறைவன் புலனாவான் என்று திருமூலர் கூறுகின்றார்.

இறைவனின் ஆனந்த நடனத்தைக் காண செம்புத் தகட்டிலே யந்திரம் வரைந்து அட்சரங்களை மனைகளில் அடக்கி விட்டால் மட்டும் போதுமா? அந்த அற்புத சக்தி இறைவனின் திருநடனமாகக் காட்சியளிக்க சிவாய நம என்ற திருவைந்தெழுத்தையும் ஓத வேண்டும். அப்படி ஓதும் பட்சத்தில் செம்பு பொன்னாகும். அதாவது திருவம்பலம் வரைந்துள்ள செம்புத் தகடு பொன்னம்பலமாகக் காட்சியளிக்கும். அருப நிலையில் இறைவன் பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் ஆனந்தக் கூத்தை இப்பொன்னம்பலத்தின் கண்ணும் ஆடுவான். சொரூப நிலையில் அந்த ஆனந்தத் தாண்டவத்தை சிற்சபையாகிய புருவ நடுவில் நாம் தரிசிக்கலாம் என்று கூறி இக்கூத்தின் தரிசனத்தால் கிடைக்கும் பயன்களையும் கூறிச் செல்கின்றார்.

இந்த ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றோர் ஆன்மாவுக்குரிய ஐவகை உட்களுள் ஓர் உடலிலிருந்தே எல்லா இன்பங்களையும் நுகரலாம். நல்ல பெண்கள் விரும்பி உடன் வருவர். புத்திரபேறு உண்டாகும். ஆசாபாசங்களாகிறப் பாம்புகள் இதனைச் சொன்னாலே நீங்கிப் போகும். ஆணவ மலம் நீங்கப்பெற்று ஆன்மா அறிவொளியைப் பெறும். இறைவனின் திருவடியே என்றும் தரிசிக்கச் சிவசாரூபமே எய்தலாம். இறைவனின் திருவடிமேல் ஆணை. இதுவே பொன்னம்பலத்தில் இறைவன் ஆடும் திருக்கூத்தின் ரகசியம் என்று திருவம்பலச் சக்கரத்தின் அறிமுகத்தை முடிக்கின்றார் திருமூலர்.

புலிப்பாணியின் திருவம்பலச் சக்கரம்

போகரின் சீடரான புலிப்பாணி அறிமுகப்படுத்தும் திருவம்பலச் சக்கரம் திருமூலரைப் போலவே 25 அறைகள் கொண்டதாயினும் இவர் சுற்று வித்தியாசமாக அறைகளின் மேல் சூலம் அமைத்து, சூலத்தின் மேல் சக்கரம் வரைந்து, அதனைச் சுற்றி திருவாசியும் அமைத்துள்ளார். அறைகளின் உள்ளே 'சி' என்பதற்கு முக்கோண வடிவும், 'வ' என்பதற்கு அறுகோண வடிவும், 'ய' என்பதற்கு வட்ட வடிவம், 'ந' என்பதற்கு சதுரமும், 'ம' என்பதற்கு பிறையும் குறியீடுகளாக அமைத்து பஞ்சாட்சர எழுத்துக்களைப் பதித்துள்ளார்.

இந்தச் சக்கரத்தின் முதல் நிலையாக இருபத்தைந்து அறை சதுரம் ஒன்று வரைந்து குறுக்குக் கோடும் நெடுக்குக் கோடும் சதுரத்திற்கு வெளியே வெட்டுமிடத்தில் திரிசூலம் அமைத்துக் கொள்ளச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த 25 அறை சக்கரத்தின் முதலறையில் நாற்கோணம் ஒன்று அமைத்து அதில் நகரம் எழுதி அதனுடன் 'அ' காரம் கூட்டவேண்டும். பின்னர் இந்த நகரத்திற்கும் அகாரத்திற்கும் இடையில் 'ஐ' (ஐயும்) சேர்க்க வேண்டும். அதற்கடுத்த வரிசையில் 'ல' காரமும் பத்தாவது இலக்கமும் சேர்க்க வேண்டும் என்று முதல் பாடலில் விளக்கம் காணப்படுகிறது. இதில் பத்தாவது இலக்கமென்பது பண்டைய தமிழ் குறியீடான 'ய' அல்லது இலக்க குறியீடாக 'க' என்பதாகும்.

இரண்டாவது அறையில் பிறை நிலவை அமைத்து அதில் 'ம' காரமும் 'இ' காரமும் எழுதி இவைகளுக்கிடையில் 'கிலியும்' என்ற வித்தெழுத்தைப்

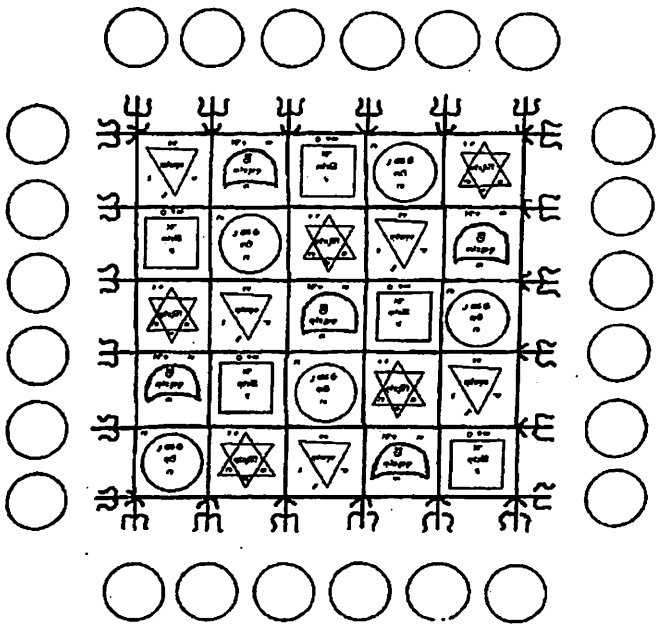
பதித்து அதற்கு அடுத்த வரிசையில் பதினெட்டு என்ற எண்ணின் வட்டெழுத்துக் குறியீடான 'யஅ' அல்லது தமிழ் இலக்கக் குறியீடான 'கஅ' இடல் வேண்டும்.

மூன்றாவது அறையில் சிகர முக்கோணம் அமைக்க வேண்டும். உச்சியில் 'சி' காரமும், அதற்கடுத்த வரிசையில் பஞ்சபூத எழுத்துக்களான 'உ' காரமும், 'ர' காரமும் இடவேண்டும். அடுத்த வரிசையில் சக்தி வடிவமான சவ்வும் இட வேண்டும். இதற்கடுத்த வரிசையில் பதினான்கு இலக்கமான 'யவ' அல்லது 'கவ' இட வேண்டும்.

இனி அறுகோணத்தின் வடிவம் கூறப்படுகிறது. அறுகோணத்தின் உச்சிக் கோணத்தில் வகாரமிட்டு அதற்கடுத்த வரிசையில் பஞ்சபூத எழுத்துக்களான 'எ' காரமும் 'ய' காரமும் இட்டு இவற்றுக்கு இடையில் சக்திக் குறியீடான 'ஸ்ரீம்' இடவேண்டும். அடுத்த வரிசையில் ஆறு இலக்கக் குறியீடான 'சா' வரைய வேண்டும்.

ஐந்தாவது அறைச் சக்கரம் பிந்துவாகும். இந்த வட்டக் கோணத்தில் பஞ்சாட்சர எழுத்தான 'ய' காரம் வரைந்து ஓங்கார ஓளகார எழுத்தான ஓவும் இட்டு இவற்றிற்கிடையில் வித்தெழுத்தான 'ஹரி ஓம்' வரைதல் வேண்டும். இதற்கான எண் இலக்க அட்சரம் மூன்று.

இந்த வகையில் ஐந்து வித கோணங்கள் ஐந்து அறைகளிலும் பதித்தது போலவே ஏனைய 20 அறைகளிலும் 'நமசிவய' என்ற பஞ்சாட்சர வரிசையில் வரைந்து அமைத்தால் 25 அறைகளிலும் ஐந்துவிதமான கோணங்களும் மாறி மாறி உருகாட்டும். இது ஆரம்பப் பயிற்சியாளர்களுக்கான முதல் நிலை மந்திர சக்கரம் ஆகும்.

திருவம்பலச் சக்கரம் முதல்நிலை

இரண்டாவது நிலை-சூலத்தின் மேல் சக்கரம்

முதல் நிலை மந்திர சக்கரத்தைத் தொடர்ந்து நான்காவது பாடலில் திருவம்பலச் சக்கரத்தின் இரண்டாவது நிலை விவரிக்கப்படுகின்றது. முதல் நிலை சக்கரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சூலங்களுக்கு இடையில் அதாவது ஒவ்வொரு அறையின் மேல் பகுதியின் இடைவெளியில் 'நீயும்' 'ஸ்ரீயும்', கிறீம் ரும், உங்-விம், 'யங்' என்ற வித்தெழுத்துக்களை எழுத வேண்டும்.*

* பாடல் 4 - 27-28 வரிகள்

இதனையடுத்து அந்தச் சூலத்தின் முனையில் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக மூன்று வட்டங்கள் வரைந்து அதன் மத்தியப் பகுதியில் மேலும் ஒரு சிறிய உச்சி வட்டம் வரைந்து அதனுள் 'ஸ்ரீம்' உச்சாடணத்தை எழுதவேண்டும்.

உச்சி வட்டத்தையடுத்துள்ள வட்டத்தினை மூன்று இதழ்களாகப் பிரித்து அதில் அ, உ, ம இடவேண்டும். இஃது சிகார நடனபாதமாகும்.

மூன்றிதழ் வட்டத்தையடுத்து அமைந்துள்ள வட்டத்தினை பதினாறு சமபாகமாக ஆக்கி 16 இதழ் அறைகளாகத் தடுக்க வேண்டும். இவைகளில் முதல் அடுக்கில் உயிர் குறில்களான அ, இ, உ, எ, ஓ என்ற ஐந்து அட்சரங்களை இட வேண்டும். 1 இவைகள் ஐந்தும் உயிர் பஞ்சாட்சரங்களாதலால் மெய் கூட்ட ந, ம, சி, வ, ய எனும் மெய் பஞ்சாட்சரங்களையும் இட வேண்டும். இதனையடுத்து இவைகளின் மந்திர அட்சரங்களான ஐயும், கிலியும், சவ்வும், ஸ்ரீயும், ஹரி என்று வரைந்து ஓங்கார ஒலியுடன் உயிரூட்ட வேண்டும்.

இந்த உள்வட்டத்தையடுத்துள்ள வெளிவட்டத்தினை 32 சமபாகங்களுக்கு 32 இதழாகப் பகுக்க வேண்டும். இவைகள் வீதிகள் என்று வழங்கப்படும். இந்த வெளிவட்ட வீதிகளையடுத்துள்ள இதழ்கள் வாசல்கள் என்றும் குறிக்கப்படும்.

32 இதழ்களின் வித்தெழுத்துக்களாவது

உயிர் குறில் 5 அ, இ, உ, எ, ஓ;

பஞ்சாட்சரம் 5 ந, ம, சி, வ, ய,

வித்தெழுத்துக்கள் 5 ஐயும், கிலியும், சவ்வும், ஸீயும், அரி ஓம்,

சக்தியெழுத்துக்கள் 5 நங், மங், சிங், வங், யங்

மாறெழுத்துக்கள் 5 ல, வ, ர, ய, அ

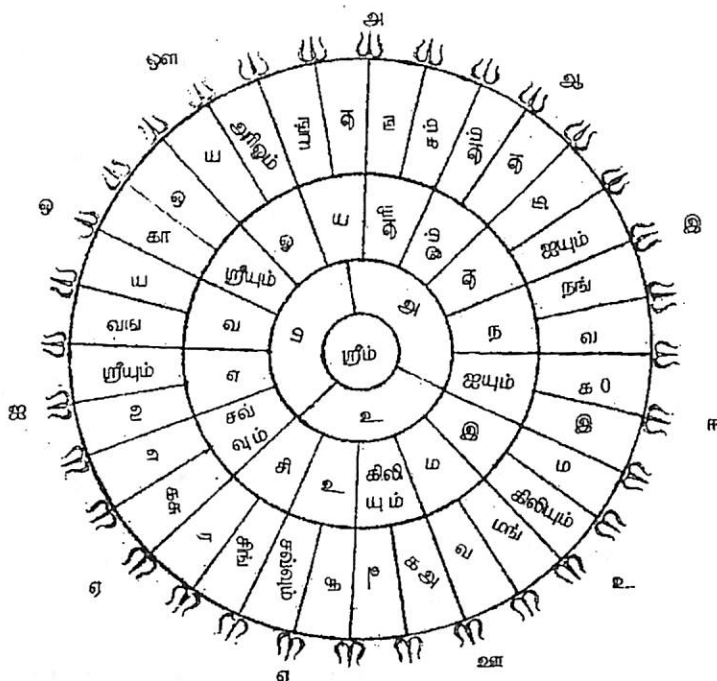
சடறெழுத்துக்கள் 5 ய, அ, யச, சா, நு

இதனுடன் ஊமை எழுத்துக்கள் அம் சம்

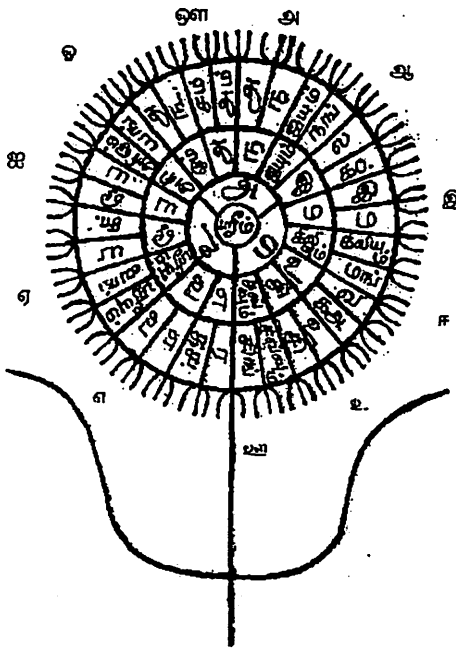
ஆக 51 அட்சரங்கள் இவ்விதழ்களில் அமைத்தல் வேண்டும்.

‘ஸ்ரீம்’ என்ற எழுத்து ஆதியெழுத்து. இஃது சக்திப் பீடமாகும். ஆதலால் வட்டங்களின் மையத்தில் வைத்தார் போலும், சக்திப் பீடத்தைத் தொடர்ந்து மற்ற இதழ் பீடங்களில் அகர முதல் சகர முடிய 51 வித்தெழுத்துக்களைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும் என்றும் இந்த வட்டத்தைப் பிரிக்கும் சுவர்களைச் சுற்றி உப சூலங்கள் வரைந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது விதி.

பின்னர் சூலத்தின் மேல் நிற்கும் படியான சக்கரத்தில் தசாங்கம் என்ற எழுத்தான ‘பத்து’ அதாவது ‘ய’வை சக்கரத்தைச் சுற்றிப் பதிக்கவும். இதனை திரிகூலமாகப் பதிவு செய்வார். இந்தச் சக்கரத்தைச் சுற்றி ‘2’ உயிர் எழுத்துக்களான அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ ஓள என்ற அக்கரங்களைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

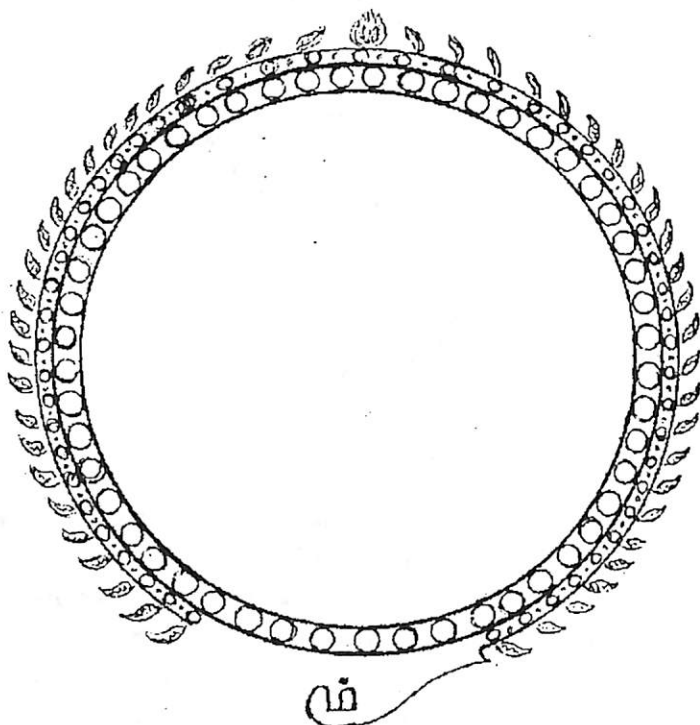
இவை சூலத்தின் மேல் நிற்கும் சக்கரத்தின் வடிவை உணர்த்தியது.* இதனைத் தம் குருவான போகருடைய கருணையால் விளக்கிப் பாடியதாகக் கூறும் புலிப்பாணி திருவம்பலச் சக்கரத்தில் அடுத்து ஓங்கார திருவாசியை அமைக்கின்றார்.

ஓங்காரத் திருவாசி

இஃது குல அணிவகுப்பைத் தொடர்ந்து சக்கர அணிவகுப்பும் அதனையடுத்து ஓங்காரக் காப்பும் செய்யப்படுகிறது. அரண்களாக வெளிமதில்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் நடுவில் அமைந்துள்ள கட்டிடத்திற்கும் வெளிமதிலுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள பூங்காவை விவரித்தல் போல புலிப்பாணி சக்கர அமைப்பைத் தொடர்ந்து திசையமைப்பைக் கூறினாரேயாயினும் இடையில் உள்ள ஓங்காரத் திருவாசியை இங்கு இதன் தொடர்ச்சியாக விளக்குதல் அவசியமாயிற்று.

'ஓங்காரத் திருவாசி' என்பது பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் ஆடல் வல்லாணைச் சுற்றி எழும் ஒளிவட்டச் சுடராகும். இஃது ஓங்கார வடிவில் புலனாகும் காரணத்தால் ஓங்காரத் திருவாசி என்று குறிக்கப்பட்டது. இது புலிப்பாணியின் 13 ஆம் பாடலில் விளக்கம் பெறுகிறது.

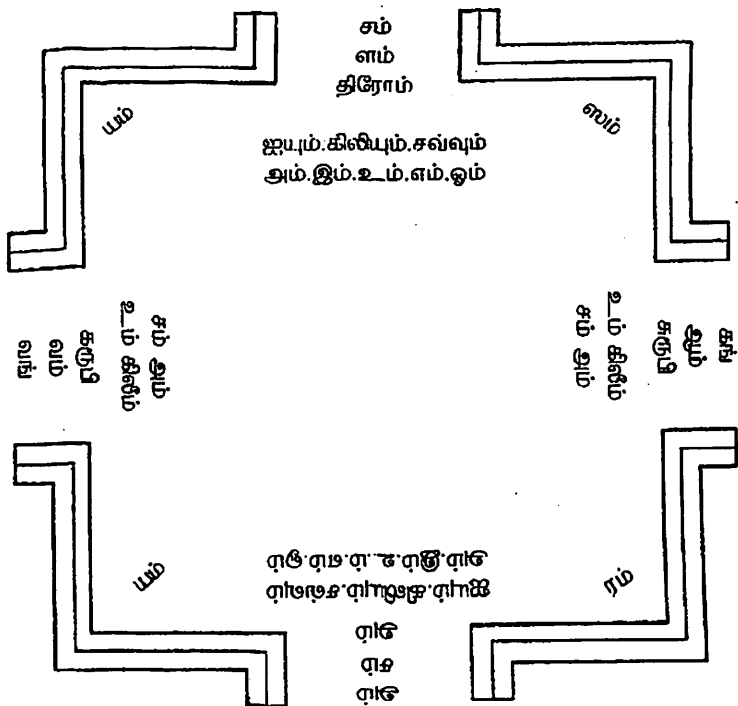
ஓங்காரத் திருவாசி

சிந்தாமணியின் எழுத்து 'சி' இந்தச் சிகாரத்தை மையமாகக் கொண்டு வடக்கே மகாரம் தெற்கே 'ய'

காரம் கிழக்கேயும் மேற்கேயும் 'அ' காரமும் பதித்து விந்து வட்டம் போட்டு சக்கரத்தைச் சுற்றி போடப்பட்ட வட்டத்தில் அமைத்தால் ஓங்காரத் திருவாசி புலப்படும் என்கிறார். ஓங்காரத்தின் அசைவு இந்த வட்டங்களின் கண்புலனாகும்.

வெளிவாசல்கள்

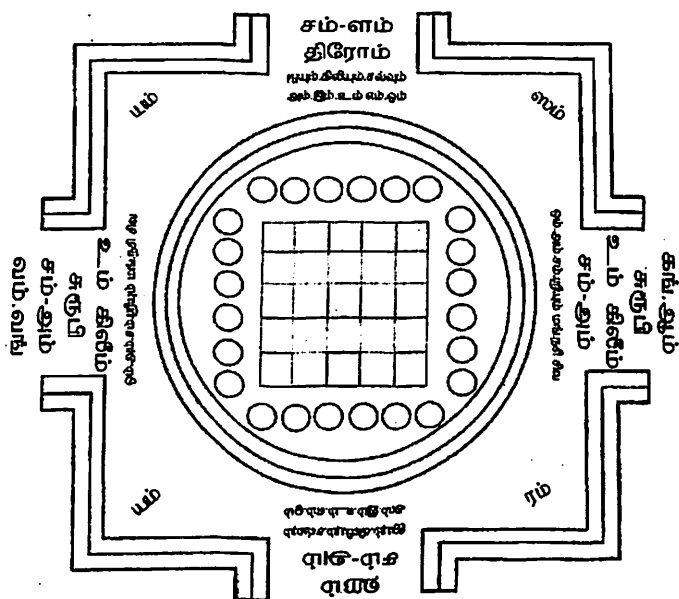
ஓங்கார திருவாசியை அடுத்து அமைக்கப்படுவது சக்கரத்தின் வெளிவாசல்கள். இந்த வெளிவாசல்களின் அமைப்பை பாடல் 5 முதல் 11 முடிய புலிப்பாணி விளக்குகின்றார்.

திருவம்பல சக்கரத்தின் வெளிவாசல்கள்

வாசல்கள்

இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தைச் சுற்றி இடும் அரணுக்கு நான்கு திசைகளிலும் நான்கு வாயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நாற்புற வாசலில் கிழக்கு வாசலில் கணபதியின் வித்தெழுத்தான 'கங்' இடவேண்டுமென்றார். பின்னர் அதற்கு நேர் பின்னால் உள்ள மேற்கு வாசலில் வடுகளின் வித்தெழுத்தான 'வங்' என்று எழுத வேண்டுமென்கிறார். இதனையடுத்து தெற்கு வாசலில் சூரியனின் வித்தெழுத்தான 'அம்' என்றும் வடக்கு வாசலில் சந்திரனின் வித்தெழுத்தான 'சம்' என்றும் நான்கு வாயில்களிலும் எழுதும் முறை கூறினார்

திருவம்பலச் சக்கரத்தின் வாயில்களும் வீதிகளும்

துணை வாயில்கள்

கோட்டையின் பிரதான வாயிலையடுத்து அதன் துணை வாயில்கள் அமைக்கும் முறையினை புலிப்பாணி 6 மற்றும் 7 ஆம் பாடல்களில் விவரிக்கின்றார்.

துணை வாசல்களை உபரேகை வீதிகளாகக் குறிப்பிடும் புலிப்பாணி கிழக்கே இந்திரனின் வித்தெழுத்தான 'ஆம்' பதிக்கச் செய்து தென்கிழக்கு வீதியில் அக்கினியின் வித்தெழுத்தான 'ரம்' இடச் சொல்கிறார். தெற்குத் திசை எம திசையாதலால் எமனின் வித்தெழுத்தான 'சம்' வரையச் சொல்கிறார். தென் மேற்கு திசை நிருதிக்கு உரியதாதலால் அதன் வித்தெழுத்தான 'யம்' வரைகின்றார்.

மேற்குத் திசை வருணனுக்குரியதாதலில் மேற்கு வீதியில் வருணனின் வித்தெழுத்தான 'வம்' எழுதுகின்றார். வடமேற்குத் திசை வாயுவிற்குரியதாதலால் வடமேற்கு வீதியில் காற்றின் வித்தெழுத்தான 'யம்' இடுகின்றார்.

வடக்குத் திசை குபேரக் கடவுளுக்குரியது. ஆதலால் வடக்கு வீதியில் செல்வக்கோன் குபேரனின் வித்தெழுத்தான 'ளம்' வரைகின்றார். வடகிழக்கு ஈசானிய திசை, இத்திசைக்குரிய ஈசானிய தெய்வத்தின் வித்தெழுத்து 'ஸம்'. இப்படி எட்டு திசை வீதிகளிலும் மந்திர எழுத்துக்களைப் பதிப்பதால் அந்தச் சக்கரத்தில் அஷ்டதிக்கு பாலகர் எண்மரும் பொருந்தி காவல் தெய்வங்களாக விளங்குவர்.

பஞ்சபட்சி

சக்கரத்தின் இரண்டு புறத்திலும் பஞ்சபட்சியின் வித்தெழுத்துக்களான அம், இம், உம், எம், ஓம் என்பவற்றைப் பதிக்க வேண்டும்.

பஞ்சபட்சிகளாவன: வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில். இவைகட்கு உரிய மந்திர எழுத்துக்கள் அ, இ, உ, எ, ஓ.

இவைகள் வைப்புப் பாஷாண முப்பத்திரண்டிலொன்றுமாம். இவைகளை இப்படி அமைப்பதால் சாபவிமோசனம் கைகூடும். இந்த சாபவிமோசனத்திற்கான மந்திர விஞ்ஞை 'ஓம் அம் சம் ஸ்ரீயும் மங் நசி'.

நவகோள் காப்பு

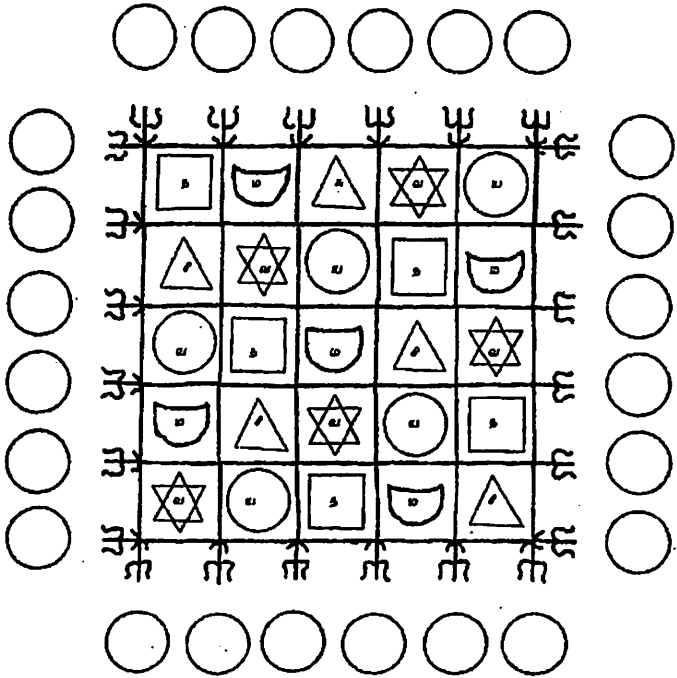
திருவம்பலச் சக்கரத்திற்கு நவகோள்களின் காப்பு ஏற்படும் வண்ணம் அவைகளின் சக்தி எழுத்துக்களான கிரீம் - றும் - உங் - விம் - யங் என்பனவற்றை சக்கரத்தைச் சுற்றி அமைக்க வேண்டும்.

கூத்தரங்கம்

'சுருபி' என்ற மந்திர விஞ்ஞையும் மதன பீசமான "உம் கிலீம்" என்ற மந்திர விஞ்ஞையும் கீழ்வாசல் மற்றும் மேல் வாசலில் பதிக்க வேண்டும். பின்னர் 'ஈ' இரண்டு பதிக்க வேண்டும். 'ஈ' இடக்கண் வித்தெழுத்து.*

ஒங்காரத்தை மானுட வடிவமாகக் கருதி மந்திர விஞ்ஞை அமைக்கும்போது வலப் புருவத்திற்கு 'அ' வித்தெழுத்தும், இடப்புருவத்திற்கு 'ஆ' வித்தெழுத்தும்; வலக்கண்ணுக்கு 'இ' வித்தெழுத்தும், இடக்கண்ணுக்கு 'ஈ' வித்தெழுத்தும், வலக்காதுக்கு 'உ' வித்தெழுத்தும், இடக்காதுக்கு 'ஊ' வித்தெழுத்தும், வலக்கன்னத்திற்கு 'இ றோம்', இடக்கன்னத்திற்கு 'ஈ றோம்' என்ற மந்திர விஞ்ஞையும் வலமூக்கிற்கு 'இல்லா' என்ற மந்திர வித்தும், இடமூக்கிற்கு 'ஈலா' என்ற வித்தும், மேலுதடுக்கு 'எ' என்ற வித்தும், கீழுதடுக்கு 'ஐ' என்ற விஞ்சையும், மேல் தந்தத்திற்கு 'ஓ' என்ற விஞ்ஞையும், கீழ் தந்தத்திற்கு 'ஒள' என்ற விஞ்ஞையும், கீழ் தந்தத்திற்கு 'ஒள' என்ற விஞ்ஞையும், நாக்கிற்கு 'ஹம்' என்ற மந்திரமும், கண்டத்திற்கு ஆ' என்ற விஞ்ஞையும் அமைக்கவேண்டும் என்பது விதி.*

* பாடல் 14 -15

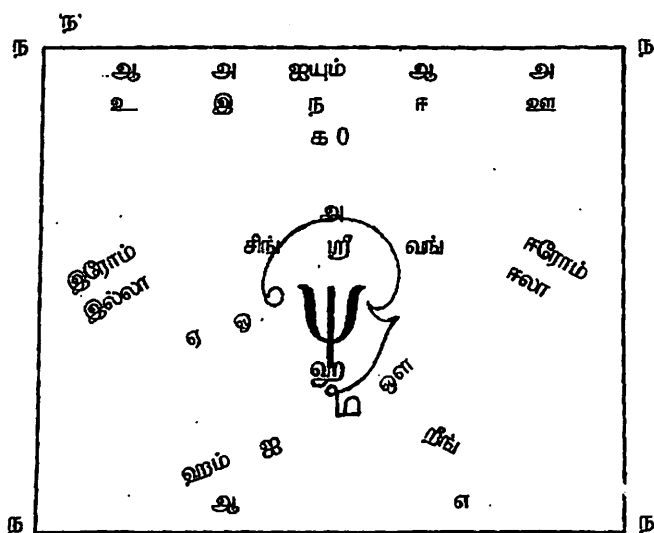

சுத்தரங்கம்

இப்படியாக அனைத்து அம்சங்களையும் திருவம்பலச் சக்கரத்தில் பதித்து வழிபட்டால் சுத்து நிகழ்த்தும் கணங்கள் முதலெல்லாம் நார்த்தனமிடும் என்று போகர் கூறியதாக புலிப்பாணி தெரிவிக்கின்றார்.

அரண்களுக்குக் காப்பு செய்து மந்திர விஞ்ஞானிகளை அமைத்த புலிப்பாணியின் திருவம்பல சக்கரத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அமையும் பொது வடிவமும் சிறப்பு வடிவமும் முழு மானிட மந்திரம் புனைந்த

நாற்கோண பஞ்சாட்சரம்

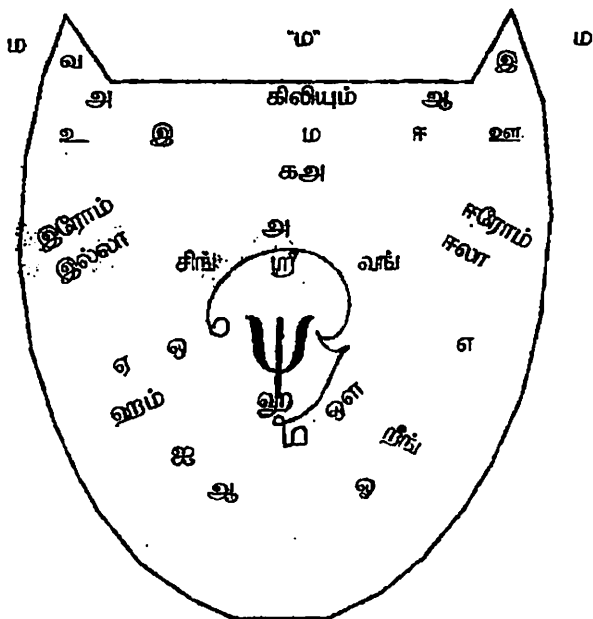
நாற்கோண பஞ்சாட்சரம்

இதில் பஞ்சாட்சர 'ந' 'கரம் பெண் வித்தெழுத்தான ஐயும் பஞ்சபூத அக்கரமான 'ல' கரம் கணக்கில் அச்சரம் பத்து ஆகியவை ஓங்காரத்துடன் சிறப்பு வடிவம் பெறுகின்றன.

மிறைகோண பஞ்சாட்சரம்

'ம'

இதில் பஞ்சாட்சர மகரம் பெண் வித்தெழுத்தான கிலியும் பஞ்சபூத அக்கரமான 'வ' கரம் கணக்கியல் அச்சரம் பதினெட்டு ஆகியவை ஓங்காரத்துடன் சிறப்பு வடிவம் பெறுகின்றன.

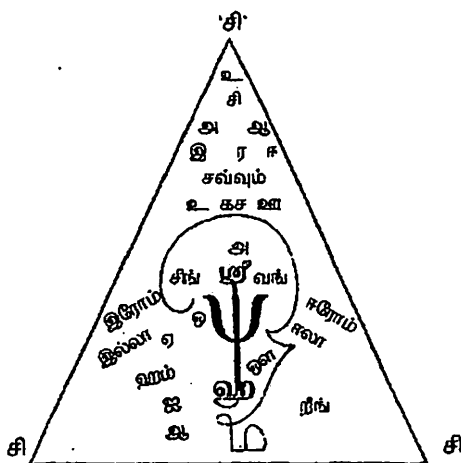

பிறைகோண பஞ்சாட்சரம்

முக்கோண பஞ்சாட்சரம்

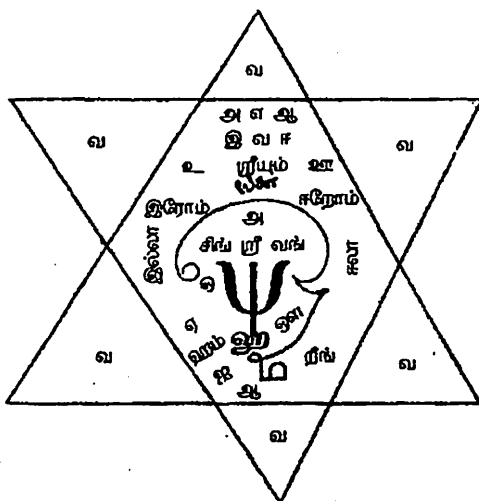
‘**झि**’.

இதில் பஞ்சாட்சர 'சிகரம்' பெயருக்கேற்றாற் போல முக்கோணமாகும். சக்தி வித்தெழுத்தான 'சவ்வும் பஞ்சபூத அக்கரமான 'ர' கரம் கணக்கியல் அச்சரம் பதினான்கு ஆகியவை ஓங்காரத்துடன் சிறப்பு வடிவம் பெறுகின்றன.

அறுதிகாண் பஞ்சாட்சரம்

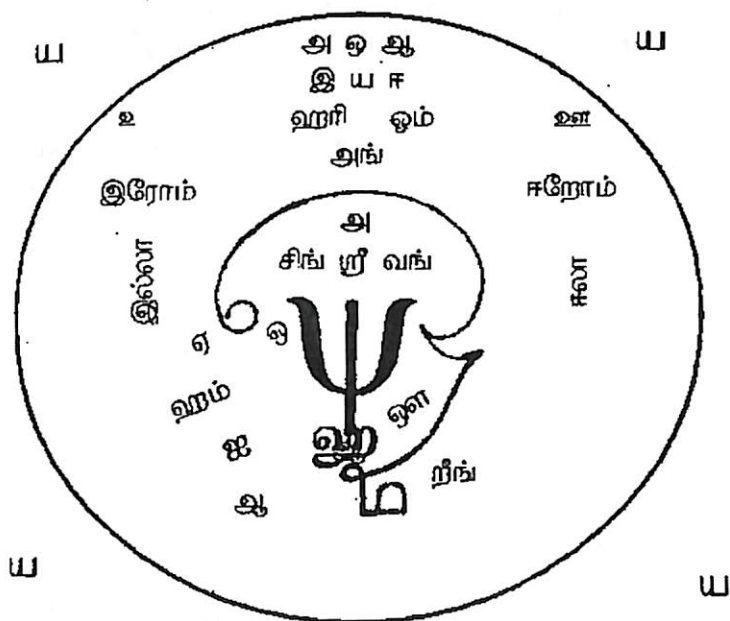
'ബ'

இதில் பஞ்சாட்சர வகரம் மையம் கொண்டு அறுகோணமாகி சக்தி எழுத்தான ஸ்ரீயும், பஞ்சபூத அக்கரமான 'ய' கரமும் கணக்கியல் அச்சரம் ஆறு ஆகியவை ஓங்காரத்துடன் சிறப்பு வடிவம் பெறுகின்றன. அறுகோணமும் ஆறு அச்சரமும் இருப்பதால் இதனை ஆறுமுகன் சக்கரம் என்றும் அழைப்பர்.

வட்டகோண பஞ்சாட்சரம்

‘ய’

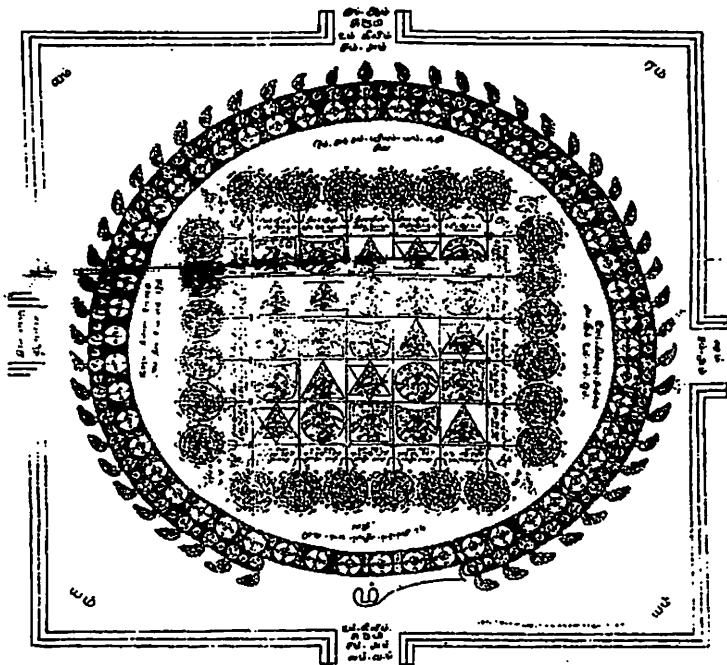
இதில் பஞ்சாட்சர அச்சரம் யகரம் வடிவம் வட்டமாகும். இங்கு ஓங்கார சிறப்பு வடிவத்துடன் சக்தி வித்தெழுத்தான 'ஹரி ஓம்' பஞ்சபூத அக்கரமான 'அ' கரமும் கணக்கியல் அச்சரம் மூன்று ஆகியவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அஷ்டமாசித்திகள்

மேற்சொன்னவாறு முழுமையாக மகாசக்கரம் வரைந்து அதில் வித்தெழுத்துக்களும் பஞ்சபூத அக்கரங்களும் கணக்கியல் எழுத்துக்களும் வரைந்து நிறைவு செய்தபின் அதற்கு நாவேறு என்று கூறப்படும் சாபம் நீங்கி, அந்த மந்திரச் சக்கரத்திற்கு உயிரூட்ட வேண்டும்.

அதாவது பதினாறு விதப் பொருட்களுடன் வழிபாட்டு முறையில் சிதம்பர பூசை செய்து நறுமண நெய்கள் வாச மலர்கள் கொண்டு போற்றி வழிபடுதல் வேண்டும். இந்தப் பூசையில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், தேங்காய், பலகாரம், அன்னம், இளநீர், பால், தேன், பானகம், அறுசுவை பண்டங்கள் முதலியவைகளை படையல் பொருட்களாக நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் சிதம்பரச் சக்கரத்தை தீபாராதனை செய்து வணங்கி வழிபட்டால் அஷ்டமா சித்திகளும் நமக்கு வசமாகும். இதனால் எண் பெரும் சக்திகளும் வெளிப்பட்டு நமக்குப் பணிபுரிவர். தேவர்கள் மற்றும் மானிடர்கள் எல்லோரும் நமக்கு வசியமாவர் என்று இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தின் பெருமையைக் கூறுகின்றார்.

திருவம்பலச் சக்கரம் முழுத் தோற்றம்

திருவம்பலச் சக்கரம் ஆடல் வல்லானின் ஆனந்தத் தாண்டவ மந்திர வடிவமாயிருக்க இஃது எவ்வாறு எண் வகை வசிய சக்கரமாயிற்று என்று 21 மற்றும் 22 ஆம் பாடல்களில் புலிப்பாணி விளக்கமளிக்கின்றார்.

திருவம்பலச் சக்கரம் ஒரு தம்பணச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் தம்பண அச்சரம் 'நமசிவய'. இது இருபத்தைந்தறைச் சக்கரத்தின் முதல் வரிசையில் அமைந்துள்ளது. ஆதலால் இஃதோர் தம்பணச் சக்கரமாகும்.

திருவம்பலச் சக்கரம் ஒரு மாரணச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் மாரண 'அச்சரம் சிவய நம'. இது இருபத்தைந்தறைச் சக்கரத்தின் இரண்டாவது வரிசையில் அமைந்துள்ளது. ஆதலால் இஃதோர் மாரணச் சக்கரமாகும்.

திருவம்பலச் சக்கரம் ஒரு வசியச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் வசிய மந்திரம் 'யநமசிவ'. இது இருபத்தைந்தறைச் சக்கரத்தின் மூன்றாவது வரிசையில் அமைந்துள்ளது. ஆதலால் இஃதோர் வசியச் சக்கரமாகும்.

திருவம்பலச் சக்கரம் ஒரு மோகனச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் மோகன மந்திரம் 'மசிவயந'. இது இருபத்தைந்தறைச் சக்கரத்தின் நான்காவது வரிசையில் அமைந்துள்ளது. ஆதலால் இஃதோர் மோகனச் சக்கரமாகும்.

திருவம்பலச்சக்கரம் ஒரு உச்சாடனச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் வசிய மந்திரம் 'வயநமசி'. இது இருபத்தைந்தறைச் சக்கரத்தின் ஐந்தாவது வரிசையில் அமைந்துள்ளது. ஆதலால் இஃதோர் உச்சாடனச் சக்கரமாகும்.

திருவம்பலச்சக்கரம் ஒரு வித்துவேடனச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் வித்து வேடன மந்திரம் 'நயவசிம' இருபத்தைந்தறைச் சக்கரத்தின் நான்காவது வரிசையிலுள்ளவற்றை வலமிருந்து இடமாக மாற்றி

உச்சாடனம் செய்ய வித்துவேடனமாகும். ஆகையால் இஃதோர் வித்து வேடனச் சக்கரம்.

திருவம்பலச் சக்கரம் ஒரு அழைப்புச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் அழைப்பு மந்திரம் 'வசிமநய' இருபத்தைந்தரை சக்கரத்தின் முதல் ஐந்தாவது அறையும் ஐந்தாவது வரிசையின் முதல் அறையும் இணையச் செய்யும் வண்ணம் ஒரு கோடு கிழித்தால் அஃது அழைப்பு மந்திரமாக அமையும். ஆதலால் இவ்வமைப்பு கொண்ட இந்தச் சக்கரம் அழைப்புச் சக்கரமாக அமையும்.

திருவம்பலச் சக்கரம் ஒரு பேதனச் சக்கரம்

எண் தொழிலின் பேதன மந்திரம் 'யவசிமந'. எண் தொழிலின் தம்பண மந்திரத்தை வலமிருந்து இடமாக மாற்றியமைத்தால் அது பேதனமாக மாறும். ஆகையால் இஃதோர் பேதன சக்கரமுமாகும்.

மாற்றுச் சுழற்சி

வசியத்தின் பஞ்சாக்கரமான 'யநமசிவ'த்தில் நடு எழுத்து எடுத்து மாற்றினால் அது 'மசிவயந' என்று மோகனமாக மாறும்.

பேதனத்தின் பஞ்சாக்கரமான 'யவசிமந' இல் இரண்டாவது எழுத்திலிருந்து எடுத்து மாற்றியமைத்தால் அது 'மசிவநய' எனும் அழைப்பாக மாறும்.

தம்பனத்தின் பஞ்சாக்கரமான 'நமசிவய'வில் நான்காவது எழுத்து எடுத்து மாற்றி எழுதினால் 'வயநமசி' என்ற உச்சாடனமாக மாறும்.

அழைப்பின் பஞ்சாக்கரமான 'வசிமநய'வின் நான்காவது எழுத்தை மாற்றினால் 'நயவசிம' எனும் வித்து வேடனமாக மாறும்.

உச்சாடன பஞ்சாக்கரமான 'வயநமசி'த்தில் கால் என்று கூறப்படும் வகரத்திற்கு முன்னால் தலை என்று கூறப்படும் சிகரம் எழுதினால் 'சிவயநம்' எனும் மாரணமாக மாறும். இதனால் மந்திரச் சக்கரம் முழுவதும் மாரணம் செய்யும்.

எண் கன்ம அளவுகள்

வசியம், தம்பனம், மோகனம், அழைப்பு இந்த நான்குக்கும் ஆள்காட்டி விரல் நீளமும் பெருவிரல் அகலமும் இருத்தல் வேண்டும்.

பேதனம், மாரணம், வித்துவேடனம், உச்சாடனம் ஆகிய நான்குக்கும் மோதிரவிரல் நீளமும் சிறுவிரல் அகலமும் இருத்தல் வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

தகடுகள்

சிதம்பரச் சக்கரம் பதிக்கும் தகடுகளின் கனம் நெல்லின் அளவுடையதாக இருக்க வேண்டும். அந்த நெல்லின் கனம் வீசமாகும்.

இதனை காரீயத் தகட்டில் பதித்தால் வசியம் செயல்படும். வங்கத்தில் பதித்தால் மோகனம் தொழில் செய்யும். பொற்றகட்டில் அமைத்தால் அழைப்பு தொழில் செய்யும். செம்பில் அமைத்தால் தம்பனம் வேலை செய்யும். வெள்ளீயத்தில் அமைத்தால் உச்சாடனம் வேலை செய்யும். குருத்தோலையில் அமைத்தால் வித்துவேடனம் தொழிற்படும். இரும்பில்

அமைத்தால் பேதனம் செயலாற்றும். வெள்ளியில் அமைத்தால் மாரணம் செயலாற்றும்.

இறைவன் அருளை நாம் முழுமையாக அடைய வேண்டுமானால் 96 தத்துவங்களும் நம் வசப்பட்டு செயலற்று நிற்க வேண்டும். இதுவே சிதம்பர பூசையின் அகப்பொருளாகும்.

இந்தத் தொன்னூற்றாறு தத்துவங்கள் படிப்படியாக பின் வருமாறு தேய்ந்து 6, 12, 24, 48, 96 ஆக வசப்படுமானால் மானுடர் ஆன்மா முழு இறையருள் ஆன்மாவாக மாற்றமடைந்து திருவம்பலத்தின் கண் மரணமில்லா பெருவாழ்வுடன் ஒருமைப் பெற்று இறைவனுடன் ஒன்று கலந்தால் அதுவே சிதம்பர பூசையின் நிறைவு நிலையாகும்.

96 தத்துவங்களை மனிதன் படிப்படியாகப் பின்வரும் விகிதாசாரப்படி குறைத்துக்கொண்டே வந்தால் சிதம்பர ரகசியம் வெளிப்படும் என்று புலிப்பாணி தெரிவிக்கின்றார்.

6 பங்கு	1/6 வீசம்	= 16/1 x 6
12 பங்கு	1/8 அரைக்கால்	= 8/1 x 12
24 பங்கு	1/4 கால்	= 4/1 x 24
48 பங்கு	1/2 அரை	= 2/1 x 48
96 பங்கு	1 முழு	= 1 x 96

இஃது 96 தத்துவங்களின் விகிதாச்சாரமாகும். இதன்படி 96 தத்துவங்கள் எந்த எல்லையிலும் சாத்தியமாகும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இஃது சாத்தியமாகும்பட்சத்தில் சிதம்பர பூசையும் முற்றுப்பெறும்.*

திருவம்பலம் என்பது ஓர் உயர்ந்த நுட்பத்தன்மை பெற்ற சுத்த பரிபூரணக் கோயிலாகும். மனிதன் இவ்விடத்தை அடைய பெருமுயற்சி செய்தாலொழிய அடைய முடியாது. அதற்குத் தடையாக உள்ள ஆணவ கன்ம மலங்களை முதலில் நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக இந்த 96 தத்துவங்களையும் மனிதன் இழக்க வேண்டும் என்று புலிப்பாணி கூறுகின்றார்.

திருவம்பலச் சக்கரத்தின் பயன்பாடு

திருவம்பலச் சக்கரத்தில் 64 சிவ மூர்த்தங்களும் 108 சிவதாண்டவங்களும் உறைவதால் இஃது வெற்றிச் சக்கரமாக சித்தர்களால் வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளது. திருமூலர், புலிப்பாணி சித்தர்களின் சக்கரத்தில் வேறுபாடு பல காணப்பட்டாலும் அச்சக்கர பூசையினால் அடையும் பலன்கள் மாறுபாடு இல்லாதது ஆகும்.

இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தை நாள்தோறும் முறைப்படி வழிபட்டு வருவோமானால் எடுத்த காரியத்தில் வெற்றியை அடையலாம். குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி சந்தோஷமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழ்வார்கள். வீட்டில் பிள்ளைகள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்தி சகோதரபாசத்துடன் இருப்பர். அதுமட்டுமல்ல நண்பர்களுக்குள் என்றும் மனக்கசப்பு மற்றும் பிரிவு என்பது வரவே வராது.

இதுநாள் வரை தொல்லை கொடுத்து வந்த உறவினர்களும் இந்தச் சக்கர வழிபாட்டிற்குப் பிறகு உதவிக்கரம் நீட்டுவார்கள்.

இந்தத் திருவம்பலச் சக்கரத்தை வியாபாரம் செய்யுமிடத்தில் வைத்து வழிபட்டால் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமை மேலோங்கி முதலாளிகளுக்கும் நல்ல ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள். நிறுவனத்தில் உற்பத்தி பெருகும், லாபம் அதிகரிக்கும் வாடிக்கையாளர்களும் நம் பேச்சுக்குக் கட்டுப்படுவர். தொழில் போட்டிகளைச் சுலபமாகச் சமாளித்து விடலாம் என்று இந்தத் திருவம்பல சக்கரத்தை சித்தர்கள் பெருமைபடுத்திக் கூறுகின்றனர்.

சிதம்பர பூஜை - 25

அத்திமுகன்றனையளித்த வரனேகாப்பு
 அகிலமெங்கு நிறைந்துநின்ற வருளேகாப்பு
 முத்திதரு வேதாந்த முதலேகாப்பு
 முப்புரத்தைத் தகித்தெரித்த பரனேகாப்பு
 சத்தியொருபாகம் வைத்த வரசேகாப்பு
 சங்கரனையம்பரனே ஞானமூர்த்தி
 வெற்றியாஞ்சிதம்பரத்தின் பூசைமார்க்கம்
 விளம்புகிறேன்கணேசனுட பாதங்காப்பே.

காப்பான ஆறுவகை குறுக்கே கீறிக்
 களங்கமிலா ஆறுவகை நேரேகீறி
 ஆப்பான இருபத்தஞ் சறையுமாச்சு
 அடைவானமுனைதோறுஞ் சூலம்போடு
 தாப்பான முதலறையி னாலுக்கோணந்
 தயவான நகாரமொடு அகாரங்கூட
 வாப்பான ஐயோடுவகாரந்தானும்
 வளமானலக்கமது பத்துமாமே.

1

ஆமப்பா அடுக்கறையிற் பிறைதான் கோணம்
 அடைவான மகாரமொடு இகாரங்கூடத்
 தாமப்பாகிலியோடு வகாரந்தானும்
 தயவானலக்கமது பதினெட்டாகும்
 வாமப்பா அடுத்தறையில் முக்கோணந்தான்
 வளமானசிகாரமொடு உகாரந்தானும்
 தாமப்பாசவ்வுடனே நகாரந்தொட்டு
 நலமானலக்கமது பதினாலாமே.

2

ஆமடா இதினருகே யறுகோணந்தான்
 அடைவானவகாரமொடு எகாரந்தானும்
 தாமடாஸ்ரீமுடனே யகாரங்கூடத்
 தயவாகலக்கமது ஆறாம்பாரு

வாமடா இதினருகே வட்டம்போடு
 வளமானயகாரமொடு ஓங்காரந்தான்
 நாமடாஹரிஓ மென்று நாட்டி
 நலமான அகாரமொடு லக்கமூன்றே. 3

மூன்றான நடுவணையை யெடுத்து மாறி
 முன்னுமாய்சக்கரமோ ரிருபத்தஞ்சில்
 நான்றானகூலத்தி னிடைகள் தோறும்
 நாயகனே நீயும் ஸ்ரீமென்றுமாட்டுப்
 பான்றான கூலமுனை ஸ்ரீமைப்போடு
 பண்பான திரிவட்டம் பாங்காய்கூட்டு
 ஊன்றான உள்வட்ட மிதழ்தான் மூன்று
 உத்தமனையிருவட்ட மிதழீரெட்டே. 4

எட்டான திரிவட்ட மெண்ணான்கப்பா
 இதமாக நடுவட்ட முதலாமாதி
 கட்டான அகாரமுதல் சகாரமட்டும்
 கனிவாகஐம்பத்து ஒன்றுமாச்சு
 கிட்டான உபரேகை வாசல் நாலு
 கீழ்வாசல் கணபதிக்குக் கங்குநாட்டு
 நட்டான மேல்வாசல் வடுகன் பீஜம்
 நாயகனேவங்கென்று நாட்டிடாயே. 5

நாட்டியே தென்வாசல் பரிதி பீஜம்
 நலமாக அம்மென்று நாட்டுநாட்டு
 கூட்டியே வடவாசல் மதியின் பீஜம்
 குணமாகச் சம்மென்று குறித்துப் போடு
 ஆட்டியேயுபரேகை வீதிக்குள்ளே
 அடைவாக இந்திர நிலமம்பாரு
 வாட்டியேயக்கினியில் ரம்மென்றப்பா
 வளமாகாமன்றனிற் சம்மென்று போடே. 6

போடவே நிருதியிலே யம்மேயாகும்
 பொலிவானவருணனிலே வம்மேபாரு
 சாடவேவாய்வுதனில் யம்மேபோடு
 சார்வானகுபேரனிலே எம்மேநாட்டு
 வீடவோசானஞ் சம்மே சேரு
 விதமான அஷ்டதிக்குப் பாலராச்ச
 ஆடவே போகருட கடாட்சத்தாலே
 அப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே.

7

பாடினேன்தமிழெழுத்தில் அகாரந்தொட்டுப்
 பண்பான பிரணவத்தின் வரைக்கும் போடு
 ஆடியேதசாங்கமென்ற எழுத்தோபத்து

அப்பனே சக்கரத்திற் சுற்றிப்போடு
 கூடியே தமிழெழுத்தில் அகாரந்தொட்டுக்
 கொற்றவனே ஒவ்வரையி லுமிசாம்பாரு
 நாடியே சக்கரத்திற் சுற்றிப்போட
 நலமாக ஈராறு மெழுத்துமாச்சே.

8

ஆச்சப்பா அசபையுட எழுத்துச்சம் அம்
 அடைவாக மேல்வாசற் கீழேபோடு
 பாச்சப்பாவலமங்கி சத்தி பீஜம்
 பண்பாக அம்மென்று பதித்துப் போடு
 வாச்சப்பா இடம்பரா சத்தி பீஜம்
 வளமாகத்திரோமென்று குறித்துப் போடு
 வீச்சப்பாவலப்பாக மிடப்பாகந்தான்
 விதமான ஐயங்கிலியுஞ் சவ்வுமாமே.

9

ஆமடா அம் இம் உம்எம் ஒம்மென்றே
 அப்பனே பஞ்சபட்சி இருபுறமும்போடு

வாமடா அம்சம் ஸ்ரீயுமென்று
 வளமானமங்குடனே நசியென்றோது
 தாமடாகிறீமுடனே றும்முங்குட்டித்
 தயவானவிம்முடனே யங்கியென்று
 நாமடாநவக்கிரக பீஜமாச்சு
 நலமானசக்கரத்திற் சுற்றிப்போடே 10

போடப்பாகருபியென்ற வெழுத் துமப்பா
 புகழ் தருவும்கினியல்லோ மதன பீஜம்
 நாடப்பாகீழ்வாசல் மேலேயப்பா
 நலமான ஈதிரண்டு பதித்துப்போடு
 கூடப்பாசிதம்பரத்தின் பூசை செய்யக்
 கூத்தாடுங்கணங்கள் முத லெல்லாமாடும்
 ஆடப்பாபோகருட கடாட்சத்தாலே
 அடைவாகப்புலிப்பாணி பாடினேனே. 11

பாடியே அகாரத்தி லுகாரமிட்டுப்
 பண்பான ஓங்காரங் கொண்டு கட்டி
 நாடியேயதின் கீழே மகாரமிட்டு
 நலமாக அதின் மேலே றீங்காரந்தான்
 கூடியே அரியெழுத்து மேலே வாங்கிக்
 குணமாகச் சூலமிட்டு ஸ்ரீயை நாட்டு
 ஆடியேசிங்குவங் கென்று நாட்டு
 அடைவாயே காட்சரத்தைப் பதித்துப் போடே 12

போடு சிந்தாமணிக்குச் சிகாரமிட்டுப்
 பொங்கமுடன் மகாரமொரு யகாரம் போட்டு
 ஆடவே அகாரமுடன் விந்தைப் போட்டு
 அடைவாஞ்சக்கரத்தில் திரிவாசி சூட்டக்

கூடச்சிந்தாமணிக்குப் பிஜமாச்சு
 குணமானசக்கரத்திற் பதித்துப் போடு
 நாடியே போகருட கடைச்சத்தாலே
 நலமான புனிப்பாணி பாடினேனே. 13

பாடியே வலப்புருவம் அகாரம் போடு
 பண்பான புருவஇடம் ஆகாரமாகும்
 நாடியே வலக்கண்ணும் இராகம்போடு
 நலமான இடக்கண்ணும் ஈகாரந்தான்
 சாடியே வலக்காது உகாரம் போடு
 சமர்த்தான இடக்காது ஊகாரந்தான்
 வாடியேவல துகன்னம் இறோம் நீ போடு
 வடிவான இடக்கண்ணம் ஈறோம் நாட்டே. 14

நாட்டாவலமூக்கு இல்லாவென்று
 நாயகனே இடமூக்கு ஈலாவாகும்
 ஆட்டா மேலுதடு ஏயைப் போடு
 அடைவானகீழுதடு ஐயைப் போடு
 கூட்டா மேற்றந்தம் ஒவ்வைப்போடு
 குணமான கீழ்த்தந்தம் ஒளவைநாட்டு
 மாட்டா நாவதிலே அம்மென்றப்பா
 மணியான கண்டத்தில் ஆகாரமண்ணே. 15

எண்ணவேசக்கரத்திற் பதித்தபின்பு
 இதமாகச் சாபங்கள் நிவிர்த்தி செய்து
 நண்ணவேபிராணப் பிரதிஷ்டை செய்து
 நவிலாமம் பூசை சோடசமுஞ்செய்து
 அண்ணவேசுகந்த பரிமளங்கள் புட்பம்
 அடைவாகவார்ச்சித்துக் கணிகளோடு
 தண்ணவே பலகாரம் பரமான்னந்தான்
 தாம்பூலமிள நீரும் பாலுந்தேனே. 16

தேனானபாணக்க மன்னத்தோடு

தெளிவானவறு கவையு மதுவுஞ் சுத்தி
தானான சர்வமுஞ் சுத்திவைத்து

தயவாகப் பூசித்துத் தியான மோது
வானான கர்ப்பூர தீபமேற்று

வணங்கவே அஷ்டசித்துஞ் சித்தியாகும்
மானான அஷ்டசத்தி நிர்த்தஞ்செய்வார்
வானவரும்லோகமெலாம் வசியமாமே.

17

ஆமடாசிவகிரியில் தண்டாயுதபாணி

ஐயனைத்தான் பூசித்தோர் சொல்லக்கேளு
தாமடாகிரேதா யுகத்திலப்பா

தயவான பிரமாவும் பூசை செய்தார்
வாமடாதிரேதா யுகத்திலப்பா

வண்மையாக்கவுசிகர்தா மகிழ்ந்து செய்தார்
காமடாதுவாபரத்திற் போகநாதர்
கனியுகத்திற் புலிப்பாணிபூசித்தேனே.

18

பூசித்தஞானமது தொண்ணூற்றாறு

பொங்கமுடன் பலதிரட்டு நூறுமாகும்
ஆசித்தேன் கொக்கோகம் நூறுபாதி

அப்பனேஜாலமது ரெண்டு நூறு
வாசித்தேன் சோதிடந்தான் முந்நூறாகும்

வளமானவயித்தியமோ ஐந்நூறாகும்
வீசித்தேன் சண்முகத்தின் பூசைமார்க்கம்
விதமாக முப்பதிவே விளம்பினேனே.

19

விளம்பவேசிமிழ்வித்தை யிருபத்தஞ்சு

விதமான தேவியுட பூசைமார்க்கம்
தளம்பவேயிருபதோ டொன்றினுள்ளே

தயவாகச் சொல்லிவைத்தே னன்றாய்ப் பாரு

கிளம்பவேசிதம்பரத்தா னிருபத்தஞ்சு
 கெட்டியாய்ப் பாடினே னுகந்து பாரு
 வளம்பவே போகருட கடாட்சத்தாலே
 வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே. 20

பாடினென்ய நமசிவ வசியமாகும்
 பண்பானசிவயநமோ கனமேசித்தி
 ஆடியேவசிமநய அழைப்புமாகும்
 அப்பனே நமசிவய தம்பனமே செய்யும்
 கூடியேவய நமசி யுச்சாடந்தான்
 குணமானயவசிமந பேதனந்தான்
 தேடியே நயவசிம வித்து வேஷணம்
 சிவயநமமாரணமாய்ச் செப்பலாமே. 21

ஆமடாவசியமுடன் தம்பனம் பேதனம்
 அடைவான நடுவணையைப் பிடித்துமாறி
 தாமடாமோகனமு மழைப்புமப்பா
 தயவாகரெண்டெழுத்தை யெடுத்துமாறி
 வாமடாநாலெழுத்தைமாரில் வித்துவேஷணம்
 மன்னுமுச்சாடனங்கால் தலையாய்போடு
 தீமடாமாரணங் கடையெழுத்தை மாறித்
 தீர்ந்த சக்கரமெலா மாரணமாமே. 22

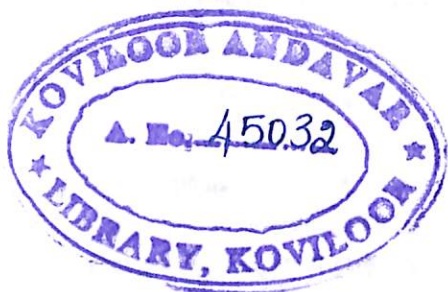
ஆமடாகாரியம் வசியமாகும்
 அப்பனே வங்கமோ கனமேசித்தி
 தாமடாபொன்னதுவு மழைப்புமாகும்
 தயவான செம்பது தம்பன மேசித்தி
 வாமடாவெள்ளிய முச்சாழுக்கும்
 வளமான குருத்தோலை வித்துவேஷணம்

போமடா இரும்பு பேதனமேயாகும்
பொங்கமுறுவெள்ளி மாரணந்தானாமே 23.

தானென்ற வசியமுடன் தம்பனமோகனம்
தயவான அழைப்புமுத லிவைநாலுக்கும்
கோனென்ற ஆள்காட்டி விரலே நீளம்
குணமான அகலமப்பா பெருவிரல் நீளம்
தேனென்ற பேதனமாரணம் வித்து வேஷ்ணம்
தெளிவான உச்சாடன மிவைநாலுக்கும்
பானென்ற பவித்திரவிரல் நீளமப்பா
பகர்ந்த சிறுவிரனிகள் அகலமாமே. 24

ஆமடா இறையாறு வீசமாகும்
அப்பனே பனிரண்டு அரைக்காலாகும்
தாமடாமுவெட்டுக் காலேயாகும்
தயவாக இதிலிரட்டி யரையேயாகும்
வாமடா இதிலிரட்டி முழுதென்பார்கள்
வளமானகனமப்பா நெற்கனந்தான்
நாமடா வீசமது ஒருநெல்வாகும்
நலமான சிதம்பரத்தின் பூசை முற்றே. 25

● ● ●

சித்தர்கள் வணங்கிய திருவம்பலச் சக்கரம்

சி.எஸ். முருகேசன்